

Helga Zepp-LaRouche: Opfordring til oprettelse af en 'komité for modsætningernes sammenfald for at håndtere sult- og coronavirus-pandenien gennem et nyt globalt sundhedsinitiativ

Skriv under her.

Kombinationen af kriser, som vi står over for nu, har nået sådanne hidtil usete proportioner, at det ser ud til at overskride de psykologiske grænser for hvad, der er tåleligt. Sundhedseksperter overalt i verden advarer om, at det kan tage yderligere ni måneder, før alle nationer kan blive forsynes med en vaccine – og selv da vil tilgængeligheden ikke være garanteret. I mellemtiden kan yderligere en million mennesker miste deres liv på grund af COVID-19.

Men et langt større antal liv er truet af den hungersnød, der nu breder sig i udviklingslandene som et resultat af nedgangen i landbruget og sammenbruddet af den såkaldte uformelle sektor af økonomien. Mange lande er allerede destabiliseret af eksisterende sociale spændinger, som pandemien nu har forværret. Denne dynamik kan muligvis vokse massivt i de kommende måneder.

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har rapporteret et kæmpe fald på 10,7% i den globale arbejdsindkomst i de første ni måneder af indeværende år, hvilket beløber sig til

3,5 billioner dollars, og et tab på op til 500 millioner arbejdspladser ved årets udgang. I de avancerede økonomier er konkurser, kortere arbejdstid og afskedigelser – der truer så mange på deres eksistens – i det mindste midlertidigt afbødet af regeringers nødhjælpsprogrammer. Men de fleste udviklingslande er totalt ude af stand til at finansiere lignende programmer. I lande med de såkaldte “lavere mellemindkomster” udgjorde indkomsttabet 23,3% i andet kvartal og 15,6% i tredje kvartal, og prognoserne for det fjerde er langt mere pessimistiske.

I betragtning af at mere end halvdelen af befolkningen i afrikanske lande syd for Sahara, selv før COVID-19 brød ud, ikke havde en velafbalanceret og tilstrækkelig næring, er nyheden fra Vice.com om, at fødevarepriser i hele Afrika er steget med 250%, virkelig katastrofal. Som lederen af Verdensfødevareprogrammet (WFP), David Beasley, nu i flere måneder har advaret om, truer en hungersnød af “bibelske dimensioner” med at dræbe op til 300.000 mennesker om dagen. Phillip Tsokolibane, Schiller Instituttets samarbejdspartner i Sydafrika, har udsendt en presserende appel om en international mobilisering for at bekæmpe sult i Afrika. “Det er ikke et spørgsmål om, hvad der vil ske – DET FINDER STED allerede”.

Det er klart, at stillet over for en sådan tragedie, er det kun regeringer, der arbejder sammen, der kan gennemføre de nødprogrammer, som er nødvendige for at redde mange millioner menneskers liv. Desværre har de sidste måneder vist, at det er geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina, som står på Vestens dagsorden og ikke samarbejde; og for blot at nævne et eksempel om de 5 milliarder dollars, som WFP akut har brug for, så har den kun modtaget 750 millioner. Hvad kan der gøres? Skal vi bare se passivt til, at tragedien udspiller sig foran vores øjne?

Som svar på den mørke tidsalder i det 14. århundrede, der var præget af katastrofer svarende til nutidens, udviklede

Nicholas af Cusa, den store tænker i det 15. århundrede, og opfinderen af moderne videnskab og den suveræne nationalstat, en ny metode til tænkning, *Coincidentia Oppositorum*, modsætningernes sammenfald, der, som han understregede, repræsenterede en helt ny tilgang til problemløsning. Det var idéen om, at det menneskelige sind – i skaberens levende billede – er i stand til at definere det højere niveau, hvor alle tilsyneladende uløselige modsætninger kan løses. Ifølge Nicholas er det menneskelige sind i stand til at tænke som 'den ene', som besidder en højere magt end 'de mange'. På samme måde observerede Albert Einstein, at problemer ikke kan løses på det samme niveau, som de opstod på.

Sankt Nikolaus Hospital, Cusanusstift, Bernkastel-Kues, Rhineland Palatinate, Tyskland

Tænkning i henhold til 'modsætningernes sammenfald' er den metode, der må anvendes til at løse den krise, som truer hele menneskeheden i dag. Vi er nødt til at definere en løsning, der imødekommer de relevante individer og interessegruppers eksistentielle behov på lige fod. Denne tilgang er konkret brugbar med hensyn til pandemien.

Det er denne verdens unge mennesker, hvis fremtid mest er truet af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise, skønt de på ingen måde var ansvarlige for dem. Derfor er vi nødt til at udvikle fremtidsprospekter for dem, som både løser det egentlige problem og giver dem en konkret opgave. Vi vil kun være i stand til at navigere i COVID-19-pandemien, og lignende fremtidige pandemier, hvis der etableres et moderne sundhedsprogram i hvert eneste land i verden; programmer, som i princippet svarer til Hill-Burton-standarden i USA, de tyske og franske sundhedssystemer, før de blev privatiseret, eller det system, der viste sig så vellykket i Wuhan, Kina.

Det første skridt i denne retning kunne tages ved at oprette

partnerskaber mellem eksempelvis universitetsklinikker, hospitaler og medicinske fakulteter i USA og europæiske lande og lignende institutioner i Afrika. For at opbygge et moderne sundhedssystem er der ikke alene behov for medicinsk kapacitet såsom hospitaler, infrastruktur, vand, elektricitet osv., Men også et stort antal veluddannet medicinsk personale.

I denne henseende bør sådanne partnerskaber uddanne unge i USA, Europa og afrikanske lande, hvoraf nogle er arbejdsløse, til, for det første, at blive medicinske assistenter og derefter medicinsk personale efter Roosevelts model, Civilian Conservation Corps (CCC). Det allerførste skridt er at uddanne unge, så de kan indsættes i samfundene eller landsbyerne og demonstrere de folkesundhedsforanstaltninger for befolkningerne, der er nødvendige for at bekæmpe pandemien. I Tuskegee (Alabama), Tennessee, St. Louis (Missouri) og andre steder i USA er der allerede et sådant samarbejde med lokale institutioner, som også involverer klinikker og lokale politistyrker i de forskellige tillidsskabende foranstaltninger, såsom hjemmebesøg, hvilket er af ekstraordinær betydning i betragtning af befolkningens generelle usikkerhed og (ofte omfattende) kampagner mod at bære masker, afvisning af vacciner osv.

I de afrikanske partnerskabsprojekter kræver fælles træning og indsættelse af amerikanske og europæiske ungdomshjælpere med afrikanske unge også tillidsskabende foranstaltninger, der kan udføres af medicinsk personale såvel som repræsentanter for kirker eller katastrofe-hjælpeorganisationer. Sådanne programmer skal først fokusere på distribution af medicinske forsyninger og let transportable fødevarer, såsom mælkepulver, tørret og konserveret kød osv.; og derefter udvides hurtigst muligt til at omfatte uddannelse i opbygning af infrastruktur, landbrug og industrielle projekter.

I de sociale brændpunkter i amerikanske byer eller europæiske forstæder, hvor voldelige gadekampe af forskellige årsager har fundet sted for nyligt, og hvor unge udsættes for en lang

række af farer, såsom stoffer, alkohol, bandekriminalitet, internetafhængighed og en fornedrende modkultur, ville sådanne uddannelsesmuligheder være det alternativ, de behøver for at finde en socialt påkrævet og fremtidsorienteret opgave. I USA ville en sådan kreativ ikke-voldelig direkte handling følge i den historiske tradition af Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse. Det skal huskes, at Amelia Boynton Robinson, borgerrettighedsaktivisten, der bragte Dr. King til Selma, Alabama, og som blev tævet af politiet og efterladt til at dø på Edmund Pettus-broen under den berygtede "Bloody Sunday" i marts 1965, var vicepræsident for Schiller Instituttet i 25 år.

Dette er ikke stedet at diskutere kompleksiteten af de sociale brændpunkter, det være sig i de amerikanske byer, hvor vold er brudt ud, især i kølvandet på mordet på afroamerikaneren George Floyd, eller i de franske forstæder, hvor virkningerne af pandemien dramatisk har forværret den mangeårige sociale uro. Selvom disse sociale konflikter utvivlsomt er instrumenteret af visse kræfter til deres egne politiske formål, er det ikke desto mindre presserende at fjerne de reelle årsager til den unge generationers fortvivlelse og rodløshed. En sådan grunduddannelse til medicinsk assistent kunne i mange tilfælde være udgangspunktet for yderligere faglig uddannelse som sygeplejerske, læge eller medicinsk videnskabsmand.

I dette øjeblik med ekstrem polarisering og vold på gaden vil en "Komité for Modsætningernes Sammenfald" også kunne genetablere en forbindelse til Mahatma Gandhi's ikke-voldelige tradition, der besejrede det Britiske Imperium i Indien; denne metode, samt Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse, var i stand til at bringe ellers helt modsatte politiske kræfter sammen i direkte civile aktioner.

Denne komité skal samle mennesker med forskellige kvalifikationer, der gennem et, i første omgang, mindre men

veludformet eksempel kan demonstrere, hvordan man skal tackle problemet på en sådan måde, at det også kan bruges som et pilotprojekt for storstilede regeringsprogrammer, der forhåbentlig vil følge efter inden for kort tid.

Alt imens det haster med at uddanne nok medicinsk personale over hele verden til at opbygge et verdenssundhedssystem, må det gå hånd i hånd med at overvinde sultpandemien. Det er en forbrydelse mod menneskeheden, at mange millioner mennesker i udviklingslandene (bogstaveligt talt) er i fare for sulte, som et resultat af fødevaremanglen, massivt forstærket af pandemien, (en af de mest ulidelige former for død, ifølge tidligere FN-kommissær for menneskerettigheder Jean Ziegler), alt imens landmændene i USA og Europa kæmper for deres økonomiske overlevelse. Nogle har været nødt til at slå deres besætninger ned, fordi kartellerne har skabt slavelignende forhold i kødforarbejdningsindustrien, hvilket førte til den gentagne fremkomst af COVID-19-udbrud. Det er også uacceptabelt, at landmændene, der producerer vital næring for hele samfundet, drives til konkurs af bankerne og kartellernes maksimale profitpolitik og af ideologiske, såkaldte "grønne" begrænsninger.

Repræsentanter for landmændene bør derfor slutte sig til disse medicinske teams for at organisere nødhjælp med passende fødevarer til krisezoner og begynde at træne andre unge mennesker i at udvikle landbrugskapaciteten i udviklingslandene. Sammen med afrikanske landmænd kunne de begynde at etablere moderne landbrug, hvilket naturligvis kræver udvikling af infrastruktur, vand- og elforsyning osv. Der er entusiastiske unge og ældre landmænd i USA, Tyskland, Frankrig eller Italien, der, i en sådan krisesituation, ville betragte det som en del af deres mission i livet at hjælpe med at overvinde en hidtil uset nødsituation med et sådant program.

USA og Europa har brug for en sammenslutning af pensionerede medicinske arbejdere, berørte enkeltpersoner og sociale og

religiøse organisationer, der arbejder sammen [i regi af] denne komité for at etablere dette uddannelsesprojekt. En del af deres opgave er også at rejse de donationer, der kræves fra internationale og mellemstore virksomheder, fra bestyrelsesmedlemmer, der ikke kun forstår, at disse projekter er en humanitær nødvendighed, men at det også er i deres egen interesse at opretholde en bæredygtig verden.

Så snart disse projekter antager konkret form, vil de udløse den form for entusiasme, som alle store pionerprojekter kan generere, på trods af situationens alvor, og de vil give fremtidsudsigter til mange unge, der ellers ville blive trukket ind i sociale oprør og voldelige aktiviteter.

Som nævnt kan et sådant privat initiativ (direkte civil aktion) i Mahatma Gandhis tradition for ikkevoldelige handlinger og Dr. Martin Luther King, Jr. ikke i sig selv løse den gigantiske udfordring, der ligger foran os. Men det kan give et praktisk eksempel på, hvordan mennesker med god vilje kan gribe ind i en ellers desperat situation og pege i retning af den nødvendige løsning. Disse konkrete eksempler vil derefter tilskynde regeringer, eller lægge pres på dem, til at gå sammen og gennem et nyt kreditsystem skabe rammerne for permanent at overvinde underudviklingen i udviklingslandene.

På den måde ville Nicholas of Cusas idé om, at en løsning kan findes på et højere niveau, der tager hensyn til alle de involveredes interesser, finde en konkret anvendelse i dag. Dette initiativ vil bidrage til kampen mod pandemien, det vil definere en meningsfuld opgave for unge mennesker, og det vil hjælpe med at forbedre akutte nødsituationer i økonomisk ugunstigt stillede regioner i USA og Europa samt afrikanske lande. Det vil også fremhæve landbrugets vitale betydning under en hungersnød og redde folk fra at sulte. I en situation, hvor mange mennesker føler sig magtesløse over for århundredets katastrofe, vil komitéen give hvert enkelt menneske mulighed for at bidrage med noget for at overvinde krisen.

Skriv under her.

Billede: Gerd Altmann fra Pixabay

Det kan ske her

28. oktober (EIRNS) – Truslen om fascisme er helt reel i USA og kan ses i det enorme institutionelle pres for at sikre et nyt præsidentskab under uheldige Joe Bidens nominelle myndighed. Den voksende censur, udøvet af tech-giganterne (og krævet af tåbelige politikere), truer folks frihed til at kommunikere om de vigtige ting de står overfor og til at blive konfronteret med modstridende synspunkter.

Tænk blot på, hvordan stadig mere omfangsrigt materiale om Joe Biden og hans families korrupte økonomiske forbindelser, centreret om hans søn Hunter, bliver hemmeligholdt. Dette materiale bliver der dækket over (i det mindste indtil Kamala Harris i sikkerhed kan overtage landet) ved hårdhændet blokering af opslag (facebook og twitter), ansættelse af en titusind mand hær af "indholds-mæglere" og "hints" fra FBI. Lederne af Google, Facebook og Twitter bevidnede i senatets handelsudvalg i onsdags og anerkendte, at de ikke har noget reelt bevis for, at historierne om Hunter Bidens "laptop fra helvede" er falske eller russisk disinformation.

Præsident Donald Trump, der i stigende grad er blevet angrebet og kneblet af de sociale mediegiganter, er kommet svingende ud og kræver en undersøgelse af, hvorvidt afsnit 230 i loven om kommunikationsanstændighed er anvendelig for disse indholdsudbydere, der er afvejet fra deres oprindelige opgave som en offentlig opslagstavle, til at være håndplukkede leverandører af foretrukket indhold.

Hvem vil tro på, at en Biden-Harris administration vil kæmpe

mod dette destruktive censur-regime, som er skabt for installere dem i det hvide hus?

Hvordan kan kuppet mod Trump – ledet af de britiske og amerikanske efterretningsbureauer – blive besejret og borgernes ret til frit at vælge deres ledere blive gendannet, hvis gerningsmændene ikke efterforskes, afsløres, retsforfølges og straffes?

En sejr over kuppet vil føre til en sund gennemtænkning af det britiske imperiums bredere natur og dets indflydelse over USA og verdenspolitikken; en gennemtænkning der vil være vigtig for at sætte en ny økonomisk kurs i den transatlantiske verden, en kurs baseret på fysisk-økonomisk udvikling der adskiller os fra dyrene, snarere end en baseret på økonomisk tyveri – affødt af et ønske om at herske over en uforanderlig umenneskelig verden – det ville modtage Satans bifald?

Behovet for en radikal ændring i økonomi og statskundskab er hårdt tiltrængt. Tænk på de enorme svindelnumre der begås på Wall Street og i "City of London", hvor penge skabes af det bare ingenting i en proces der plyndrer den fysiske økonomi. Tænk på de millioner af mennesker der allerede er døde af hungersnød i år og de yderligere titusindvis, hvis liv står på spil. Og dette er blot, hvad der sker her og nu!

Hvad med de hundrede millioner af mennesker der døde unødigt eller aldrig blev født i løbet af de sidste par årtier, hvor en stor mulighed for fremskridt blev spildt og forhindret?

Og overvej faren for krig der eskaleres hver uge på grund af provokationer fra agenter med et imperie-synspunkt, som ikke er i nogen nations interesse.

Afslutningen af ABM- og INF-traktaterne, faren for at den nye START-traktat udløber, kuppet i Ukraine og selvfølgelig bedrageriet omkring Russiagate skaber voksende og totalt unødvendig konflikt med Rusland.

Angrebene på Kinas fremgang og dets Bælte- og Vej-initiativ,

som skulle bringe deres egne erfaringer til resten af verden (udvikling af nye markeder for deres nuværende og fremtidige produkter), havde nået et højdepunkt under Obama, men var trådt i baggrunden med Trumps valgsejr og hans ofte gentagne erklæring om, at et godt forhold til Kina og Rusland er "en god ting, ikke en dårlig ting." Men direkte løgne og vilde overdrivelser om Kinas ansvar for spredningen af COVID-19, samt britiske og amerikanske efterretningsoperationer, skaber en fjendtlig atmosfære, kombineret med militære provokationer. Da FBI-direktør Christopher Wray onsdag meddelte, at fem kinesiske statsborgere i USA var blevet arresteret, gentog han sit syn på verden: Kinas vækst i retning af at være den mest magtfulde nation på planeten skal stoppes og FBI anser sit bidrag til dette som værende en af dets primære missioner. Men den største trussel mod USA og verden er hverken Rusland eller Kina. Det er de sidste 50 års tolerance af en økonomisk, social og politisk tankegang som nu kulminerer, i takt med at den splintres, i et hysterisk forsøg på at forhindre enhver form for forandring. Den politiske førsteprioritet i dette forsøg? Kuppet mod Trump.

For at skabe en verden, som fremtiden vil være stolte af at vi vandt, kræver det en langsigtet økonomisk vision.

**Hvad der står på spil er
hvilket paradigme der kommer**

ud af denne situation

25. oktober (EIRNS) – I sit ugentlige webcast den 22. oktober sammenfattede Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, hvad der står på spil ved det amerikanske præsidentvalg den 3. november og ugerne umiddelbart efter, både for USA og for verden.

"Hvad står der på spil her? Man havde en rigsretssag mod præsident Trump og i det mindste et forsøg på domsfældelse med beskyldningen om, at han havde truet med at tilbageholde hjælp til Ukraine, hvis de ikke ville dække over at han var involveret. Nu er realiteten, at nøjagtig det modsatte skete. Hvad de under rigsretssagen beskyldte Trump for at have gjort er, hvad Joe Biden rent faktisk gjorde"!

Zepp-LaRouche fortsatte: "Det der står på spil her er ikke kun et spørgsmål om, hvem der vinder valget, men spørgsmålet er: Vil USA forblive en republik og vende tilbage til de grundlæggende fædres idé om, at det er en forfatningsmæssig republik; eller vil det blive et imperium, der grundlæggende styres af det særlige forhold mellem USA og Storbritannien, som det rent faktisk unipolære britiske imperium? Betydningen af dette er gigantisk, og jeg tror, at alt afhænger af at få Biden-historien ud, som han og briterne er så desperate efter at dække over...

"Så, hvad der virkelig står på spil her, er spørgsmålet om krig og fred, for der er ingen tvivl om, at 'Biden-dagsordenen' er at bringe hele krigspartimaskinen tilbage – man behøver blot at se på rollebesætningen, og hvad de har sagt om Rusland og Kina".

Zepp-LaRouche understregede den underliggende økonomiske krise, der driver briterne og deres malthusianske grønne dagsorden, såvel som deres geopolitiske balancegang. "Hvad der står på spil, er spørgsmålet om hvilket paradigme der kommer

ud af denne situation som vinder. For med finanskrisen, den tydeligt voksende pandemi, næsten overalt undtagen i Kina, en utrolig hungersnød i Afrika samt en sammenbrudt realøkonomi, er det meget klart, at disse mennesker har til hensigt at forsvare deres døde system for enhver pris: inddæmme Rusland, inddæmme Kina og igangsætte et geopolitisk spil, der indeholder kimen til 3. Verdenskrig.

Mennesker bliver testet: krig eller fred, sult eller udvikling, afhænger af individer, der handler for det fælles bedste, bekræftede Zepp-LaRouche. Det betyder, at vi må mobilisere for at sikre Trumps rungende genvalg, og det inkluderer mobilisering for at handle på den presserende appel fra LaRouches sydafrikanske leder, Phillip Tsokolibane, til præsident Trump og til hele verdenen om at handle for at stoppe den truende sult for snesevis af millioner i Afrika, og for at bringe en endelig afslutning på det 'britiske system for folkedrab', som er Joe Bidens største sponsor.

Verdensøkonomien under nulpunktet: Hvordan genopretter vi produktiviteten og stopper sult-pandemien?

4. oktober (EIRNS) – Blandt de største industrielle økonomier i verden ser det i øjeblikket ud til at Kinas økonomiske vækst på 2% i 2020 – hvis den endda er så høj – vil være førende i verden. Hele den globale økonomi ligger længere under nul end

selv centralbankernes renter – de samme centralbanker, som er værre end værdiløse i denne krise. Økonomierne i USA, Vesteuropa og Centraleuropa, Indien, Brasilien, og Sydafrika er alle skrumpet ind i årets løb; og i mange af landene ser afmatningen ud til at blive værre i årets sidste måneder.

Ikke alene lider alle disse nationer under massearbejdsløshed – som atter ikke viser nogen forbedring fra sidste måned – men i betydelig grad også de meget store bølger af sygdomsepidemien. De lider også – omend i meget forskellig grad – af en pandemi af sult stammende fra arbejdsløshed. Ifølge Den internationale Arbejdsorganisation er der tabt 500 millioner fuldtidsjob over hele verden i 2020, og pandemisk sygdom og grænselukninger har lukket for høstafgrøder, forarbejdning og forsendelse. Sultpandemien er værst i Afrika og Latinamerika, men den bider kraftigt i Indien og endda i USA. (Bloomberg News, 28. september: "Intet kød, ingen mælk, intet brød: Sultkrisen ryster Latinamerika." Antallet af mennesker der står over for "alvorlig fødevarerisiko" – sult – er firedoblet i disse områder i år, og fordobles over hele verden ifølge Verdensfødevarerprogrammet.)

De seneste beskæftigelses- og industriproduktionsrapporter fra USA og Europa, der snarere end genopretning viser stagnation på et lavt niveau, skulle være det sidste signal der er nødvendigt i dette kriseår om, at der skal "handling til, og handling nu" for at igangsætte produktionen, hæve den produktive beskæftigelse og øge økonomiens produktivitet – og sådan handling kræver naturligvis samarbejde mellem de store nationer, der er ramt således.

I USA udviser "Sleepy Joe" Biden og hans kampagne ingen bevidsthed om eller evne til dette, overhovedet. Faktisk blev det bemærket, at selv i søndags gjorde præsident Donald Trump – der er indlagt på hospitalet for behandling af COVID-19 – flere offentlige optrædener end Biden gjorde; Trump kørte rundt i en karavane for at hilse på sine tilhængere på gaderne omkring Walter Reed National Military Medical Center, og

annoncerede begivenheden på sin Twitter-konto. Og den demokratiske formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, blokerer nu rent faktisk for handling i Kongressen. Og dog har det faktum, at præsident Trump har været nødt til at håndtere pandemi og økonomisk sammenbrud – under konstant og voksende destabilisering hidrørende fra britisk efterretningstjeneste, amerikanske efterretningsagenturer og militærindustrielle grupperinger – givet Biden føringen i meningsmålingerne. Og desforuden ligger der potentielt uger forude med kaos efter valgdagen som følge af enorme mængder af brevstemmer og gadedemonstranter på udkig efter en "farverevolution".

Skulle præsident Trumps politik for at afslutte "regimeændrings-krigene" og indgå i konstruktivt samarbejde med Rusland og Kina fortabes, ville det være et nederlag for den amerikanske republik til det militærindustrielle kompleks, der i årtier har været ganske tilfreds med Biden; det ville være et knusende slag mod håbet om at genoplive rumforskning og videnskabelig og teknologisk udvikling. Men med præsidenten sygdomsramt, og under sådant et angreb, er det direkte op til enhver amerikaner, der tænker for sig selv, at forstå hvad der skal gøres – ikke blot at beklage og modsætte sig, men at vide hvad der er nødvendigt.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale grundlægger, sagde følgende ved en særlig LaRouchePAC's 'rådhus'-webcast lørdag den 3. oktober: "Det turde være klart, at med den kombination af problemer vi har i dag – en pandemi der er ude af kontrol, et økonomisk sammenbrud værre end noget andet siden Anden Verdenskrig, faren for et økonomisk nedbrud værre end i 2008, faren for at en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina går ud af kontrol – er vi er nødt til at ændre kurs. Og det er derfor, vi har brug for et topmøde, og den eneste realistiske mulighed på bordet lige nu, er det som præsident Putin har anmodet om. De permanente fem medlemmer af FN's Sikkerhedsråd må mødes og behandle disse spørgsmål:

"Opret et nyt globalt finanssystem, et nyt kreditsystem, et

nyt Bretton Woods-system; fordi dette nuværende system er bankerot, og der er brug for kredit til udvikling og til at finansiere alle disse ting i tråd med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention og idé med Bretton Woods-systemet. Og så, naturligvis, LaRouches Fire Love: Glass-Steagall til at gøre en ende på kasinoøkonomien. Indfør Glass-Steagall i form af en bankadskillelse; beskyttelse af de kommercielle banker. Hold op med at redde fallerede spekulanter. Opret en nationalbank, ikke kun i et enkelt land, men i alle lande på planeten.

Og etabler derefter et kreditsystem, der samarbejder om langsigtede investeringer til genopbygning af verdensøkonomien. Iværksæt derefter et lynprogram for fusionsteknologi, der p.t. virkelig gør utrolige fremskridt, som vi hørte på en nylig Schiller Institut-konference. Og støt internationalt samarbejde om udforskning af rummet, således som præsident Trump har sagt, at Artemis-projektet skal være.

"Hvis alt dette aftales mellem USA, Rusland og Kina, som et minimum, og andre industrielle magter, der har kapacitet til at rekonstruere verden, derefter slutter sig til, kan vi løse dette problem. Men hvad der kræves er, at mange sådanne patrioter virkelig begynder at tage ansvar for udfaldet af denne periode. Jeg tror ikke der er andet, der vil fungere, og jeg tror virkelig, at det kan gøres".

**POLITISK ORIENTERING den 1.
oktober 2020:**

Chok og overraskelser venter fremtil USA's valg den 3. november

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg

Schiller Instituttet · Stemme 006

Vi står overfor alvorlige farer, men der er løsninger. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 31. september 2020

Med brændpunkter, som optrappes til væbnet konflikt og med provokationer, som tager til på grænsen til Rusland og Kina, gentog Helga Zepp-LaRouche sin holdning, at dette er en tid, hvor folk må hæve sig til et andet tænke-niveau. Der er ingen tvivl om, at faren for krig og truslen om et kup i USA er et resultat af geo-politikernes og ny-liberalisternes bestræbelser på at redde deres system. I stedet for at skifte retning efter, at krakket i 2008 viste, at det neo-liberale system, som dyrker spekulation på bekostning af den fysiske økonomi, er en trussel mod menneskeheden, brugte de den gamle imperialistiske ide om at bruge krige til at aflede opmærksomheden fra deres korrupsion. Under det gamle

imperialistiske system kan små krige hurtigt blive til store krige.

Men der er en løsning, sagde hun, og pegede på ungdomskonferencen i sidste weekend som udforskede hendes mands livsværk, fordi det repræsenterede både et ægte alternativ til det imperialistiske system, såvel som en mulighed for unge mennesker at tage fremtidens udfordringer op.

Ideen om at skabe 1,5 milliarder nye arbejdspladser verden over – hvilket nogle mente var en vild overdrivelse, da vi først kom med forslaget – blev bragt i fokus med ILO (FNs internationale arbejdsorganisation) rapporten, der konstaterede, at 500 millioner arbejdspladser vil forsvinde i år og skal vi tage hånd om pandemien og hungersnøden, kræver det mange nye jobs.

Hun sluttede af med at minde sit publikum om, at dette er Beethoven-året og ved at beskæftige sig med stor klassisk kultur, kan man udvikle den indre styrke, som er nødvendig for at håndtere den krise, vi i dag står overfor.

Planeten er i systemisk chok; øjeblikket er modent til et paradigmeskifte.

29. september (EIRNS) – Det samlede antal er chokerende nok i sig selv. Mere end 1 million mennesker har hidtil i 2020 mistet deres liv på grund af COVID-19-pandemien, og endnu en million kan dø i løbet af de næste ni måneder, hvis den nuværende kurs ikke ændres drastisk. Ca. 515 millioner af verdens arbejdsstyrke på 3,5 mia. vil have mistet deres job

inden udgangen af 2020 på grund af det pandemisk udløste økonomiske sammenbrud; og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med ca. 15% i løbet af året, ifølge en netop frigivet rapport fra Den Internationale Arbejdsorganisation.

Men virkeligheden bag gennemsnitstallene er endnu værre. I Latinamerika og Caribien, hvor pandemien har ramt særligt hårdt, vil 35% af de samlede arbejdstimer være gået tabt inden udgangen af 2020, og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med over 25%. Langt størstedelen af de tabte arbejdstimer ligger i den såkaldte "uformelle sektor" i økonomien, hvor arbejdstagere er beskæftiget i service- og grå- og sorte markedsaktiviteter, der stort set ikke producerer nogen fysisk-økonomisk værdi overhovedet. Det er derfor, at vi i "LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job" klassificerede sådanne uformelle job som de facto arbejdsløshed, selvom de bringer desperat nødvendige kontanter til befolkninger, der lever på et eksistensminimum.

Eller det plejede de at gøre. Nu forsvinder selv disse: Pandemien har simpelthen løftet sløret for den enorme, omsiggribende reelle arbejdsløshed, som var der hele tiden. Hvis man tager den samlede tabte arbejdstid i år som en procentdel af denne "reelle arbejdsløshed" i den uformelle sektor, så er 42% af disse arbejdstimer globalt set gået op i røg; i Latinamerika svarer det til 91% af den faktiske arbejdsløshedskategori!

Føj dertil inflation i fødevarerpriserne, som ifølge nogle rapporter allerede er på gennemsnitligt omkring 15% i mange lande i Afrika, og man har et 30-50% spring i betalingsevnen for mad for en halv milliard mennesker eller mere i den underudviklede sektor.

Sult og pest er heller ikke de eneste to plager, der hærger: Det britiske imperium har også sluppet krig løs. Den varme krig mellem Armenien og Aserbajdsjan i Nagorno-Karabakh kunne

eskalere til en NATO-Tyrkiet-Aserbajdsjan-krig mod Armenien-Rusland inden for få dage eller endda timer. Farverrevolutionen ved Ruslands grænse i Hviderusland truer med at fremprovokere en strategisk hændelse lige på dørtrinnet til Rusland. Og amerikanske droner og andre militære aktiviteter i nærheden af det Sydkinesiske Hav fremkalder hård modstand fra Kina, sammen med dystre trusler om omfattende gengældelse hvis provokationerne fortsætter med at eskalere.

Alt dette er den politiske substans i det britiske imperiums nuværende forsøg på at stoppe præsident Donald Trumps genvalg – hvilket i dag led et betydeligt tilbageslag med frigivelsen af dokumenter der beviser, at hele Russiagate-skandalen var et kendt fupnummer, som blev indledt af Hillary Clinton og Obama-banden – og iscenesætte parallelle regimeskift mod præsidenterne Vladimir Putin og Xi Jinping.

”Verdenssituationen er hurtigt på vej ud af kontrol,” sagde Helga Zepp-LaRouche nøgternt i dag. ”Vi er inde i en af de varmeste perioder nogensinde. Der er fem uger til det amerikanske præsidentvalg, og vi bør regne med, at der vil ske en farlig optrapning et eller andet sted”. Briterne er desperate, fordi hele deres internationale finanssystem er bankerot, og de vil ikke stoppe før de bliver inddæmet, og deres system gennemgår en konkursbehandling, som Lyndon LaRouche specificerede detaljeret i sine fire love.

I de samme fem uger, understregede Zepp-LaRouche, må vi sikre Trumps genvalg; insistere på et topmøde med mindst Trump, Putin og Xi for at tackle de globale kriser; og kræve gennemførelsen af LaRouches økonomiske politik, der er beskrevet i LaRouchePAC’s program for 1,5 milliarder nye produktive job. Virkeligheden dikterer tidsplanen.

”Vi er nødt til at slynge økonomien op til et nyt niveau for at løse de nuværende problemer”, sagde Zepp-LaRouche. ”Kun hvis man går efter en radikal forandring med LaRouches fire love, er der håb om at komme ud af dette rod, ved at vedtage en politik med Verdens-Landbroen og 1,5 milliarder nye,

produktive job, der starter med et samarbejde om at opbygge et globalt sundhedssystem. Dette er nu mere presserende end nogensinde.

”Det overordnede billede er sådan, at folk virkelig må vågne op og blive enige om, at topmødet, som vi har presset på for, og som stadig er på dagsordenen – hvilket præsident Putin gentog for nylig – kunne finde sted med et øjeblikks varsel. Hvis statsoverhovederne ville indse, at verdenssituationen er så alvorlig, at vi absolut må tage fat på dette sammen, kunne det gøres”.

Rens Lyndon LaRouches navn. Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved videokonferencen. Verdens valg: Udrydelse eller LaRouches æra. den 26. september 2020.

Download (PDF, Unknown)

HELGA ZEPP-LAROCHE: Goddag! Formålet med dagens begivenhed er, at gøre mange unge mennesker i hele verden bekendte med Lyndon LaRouches navn og personlighed og ideer. Hans ideer er absolut nøglen, hvis verden skal komme ud af den nuværende krise. I betragtning af, at han var min mand i 41 år, og jeg i

cirka et halvt århundrede var hans politiske allierede – en af mange – så er det følgende ikke bare noget jeg siger, men noget jeg er dybt overbevist om i min sjæl og mit sind. Han var, og fordi han på en vis måde er udødelig, er stadig den smukkeste sjæl og den mest kreative person i sin tid. Der er en meget stor uoverensstemmelse mellem hvem Lyn virkelig var og er, og det billede der tegnes af ham.

Set fra et universalhistorisk synspunkt, hvis man bedømmer et enkelt menneske ud fra hvor meget de bringer udviklingen af menneskeheden frem, mener jeg han er en af de mest enestående personer i hele historien. På den anden side, den næsten uovertrufne vold – og det siger en del, især i nutidens USA – med hvilken hans modstander angreb ham, tilsmudsede ham, dæmoniserede ham, giver jer en ide om hvor skrækslagne de var for ham.

En af de store tyske naturretsfilosoffer, Friherre von der Heydte, sagde, at LaRouche-sagen mindede ham om Dreyfus-affæren i Frankrig. Og tidligere rigsadvokat i USA, Ramsey Clark, udtalte til en kommission, som undersøgte LaRouche-sagen i 1994, at “LaRouche-sagen repræsenterer et bredere omfang af overlagt, beregnende og systematisk retskrænkelse over en længere periode, med misbruget af den føderale regerings magt, end nogen anden retsforfølgelse af den amerikanske regering i min tid, eller efter min viden.”

Det, eller de, der stod bag dette, er hvad folk i dag kalder “Deep State”, eller rettere, det angloamerikanske efterretningsapparat; det samme slags apparat som har stået bag kupforsøget mod præsident Trump siden 2016, bag Russiagate, bag dæmoniseringen af præsident Putin og Xi Jinping, og bag de folk som nu presser voldsomt på for at få gang i en krig; måske endda før det amerikanske valg, eller i det mindste drive inddæmningen af Rusland og Kina så langt, at det kunne gå helt galt, og vi kunne have den 3. Verdenskrig.

Herunder følger resten af talen på engelsk:

The effect of these people having been relatively “successful” – and naturally, I’m saying that in an ironic way – is the reason why we are now on the verge of World War III; that we have an out-of-control pandemic; that we are still threatened with the danger of a financial collapse of the entire system, and that we have famine especially in the developing countries which could quickly reach Biblical dimensions.

If we want to overcome these dangers, it is – even at this very late stage of affairs – it will depend; and we can discuss, but it is my deepest conviction, it will depend on our ability and your help to free Lyn’s name from the lies, slanders, and distortions, and to implement Lyn’s solutions which really have practically taken care of every single problem which is an existential threat to humanity today. In a very beautiful paper called, “The Historical Individual,” which I would urge you to read, he defined that he saw two major missions for himself. One, he said, I want to get you safely through the worst of the presently onrushing world and national crises. And secondly, to foster a new leadership from among the ranks of our young people, which will understand the systemic features of history, and therefore, will be much less likely to make the same mistakes as the foolish members of the recent two adult generations have made until now.

That fostering towards you. You are the young people who are the future. Therefore, it is up to you to develop out of your ranks the kinds of leaders who will make a difference in history. So, Lyn said, in that same paper, when every nation, every culture is in a tragic moment of great crisis, it is “gripped by the need for a sudden and profound change in the quality of its leadership.” Then the survival depends upon its “willingness to choose a new quality of leadership,” and not leave the fate of humanity to those narcissistic leaders who occupy leading positions now, who are only concerned about their performance, but not about the well-being of their nations or the world. You have to have the aspiration to

become, all of you, true great statesmen. You have to take as your examples, according to whom you want to orient your life, such people as Benjamin Franklin, or Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Jeanne d'Arc, or Martin Luther King; and I would like to add Lyndon LaRouche.

We have now the greatest danger that the world is run by leaders around the world – there are very few exceptions – who are mediocrities; who are really not fit to lead the world out this crisis. This is at a moment when you would need intellectual and moral giants. So, the indispensable leaders for such times as these, Lyn says in this paper, are those people who succeeded practically from childhood to let themselves be taken over by the natural potential for the sublime. The sublime – that is, that quality described by Friedrich Schiller where a human being attaches his or her identity to higher values than even our physical existence; and becomes not physically safe, but morally safe. Such a person rejects the banality of popular culture and taste. Such a person rejects the world of sense certainty; the pleasure in the here and now, and develops that innate power of that quality which is described in I Corinthians 13 – agapē. A profound passionate love for mankind, without which, the world will not get out of this crisis.

Those relatively free souls among us, Lyn says, are the “ugly ducklings,” those who are mistakenly called “eccentrics” because they don't fit the mainstream popular accepted taste of the social clubs of that kind of paradigm which got us into this crisis. Lyn jokingly, but not so jokingly, called himself many times an “ugly duckling.” But I can assure you, his mind was the most beautiful swan you ever could see.

As a young man, Lyn studied all on his own the ideas of Leibniz, and he listened to Classical music. He rejects Kant – especially his ideas about aesthetics – that there was no meaning in beauty, and that beauty was arbitrary. He rejected Kant's idea that there was no knowable universal truth. Lyn

then joined the Second World War, participating in the India-Burma theatre. He told us many times his experiences in the Calcutta riots of 1946. This was a very decisive moment in his history, because he saw firsthand the brutish character of the British Empire in action. It was clear in his mind from that point on that the natural course of affairs would be that after the Second World War, the Americans would return back and develop India and other developing countries, as was the intention of Franklin D. Roosevelt to develop the developing countries with American technology.

Lyn was absolutely shocked when he heard that Truman would replace Roosevelt, and already told his contemporaries in India that a great man had been replaced by a very little man. And he was completely appalled when he then returned to the United States and saw how people who had developed a certain greatness in fighting Nazism and in fighting fascism and being in World War II, how they really became petit bourgeois; going into the suburban life of American cities. Lyn developed a healthy contempt for that kind of lifestyle. Then, in his function as a business consultant, he came across the theories of Norbert Wiener and John von Neumann. He studied information theory and systems analysis, and immediately recognized that these systems were not capable of describing real economic processes of physical economy, which he had started to develop into his own system based on the ideas of Leibniz.

He developed this idea of physical economy, which became the basis for him to become the most successful economic forecaster of the recent period. His love for Classical music – Bach, Beethoven – had given him very early the appreciation for the importance of the cognitive potential of each individual. From that standpoint, he was one of the very few people in the 1960s, when everybody was mesmerized by the hippies, by flower power, he immediately recognized that this paradigm shift – which was induced by the oligarchy, but people naturally didn't know that – would destroy the

cognitive potential of the population in the long term. He started an endless campaign against the danger of drugs and the combination of the rock-drug-sex counterculture. Then, I think the most important point in this early period was that Lyn recognized, having been familiar with Franklin D. Roosevelt, with the principles of the Bretton Woods system as it was intended by Roosevelt, as compared to what it would become with Churchill and Truman. He recognized in an absolutely prophetic way, what it meant that Richard Nixon, on August 15, 1971, decoupled the dollar from the gold standard, and introduced the floating exchange rates. Lyn said prophetically, that if that monetarist tendency would be continued, it would inevitably lead to the danger of a new depression, a new fascism, the danger of a new world war, or it would be replaced by a just, new world economic order.

Immediately following this in 1973, Lyn constituted a biological taskforce, whose job it was to study the impact of the austerity of the IMF and the World Bank on the developing sector; the infamous conditionalities of the IMF which prevented the developing countries from investing in infrastructure, health, and forced them to pay their debt instead. Lyn said, if you continue to do that, it would inevitably lead to the outbreak of old diseases and new pandemics. He had an absolute foresight for the epidemics and pandemics which developed since AIDS, SARS, MERS, Ebola, and now the coronavirus. All of this would have been not necessary if Lyn's policies for the development of the developing countries would have been implemented.

From that perspective, Lyn also immediately recognized the absolute devastation of the implementation of the Malthusian policies of the Club of Rome, and how the paradigm shift occurred at the beginning of the 1970s. The idea that it was a natural question that eventually all developing countries would develop, which was expressed in the development decades of the 1950s and '60s of the United Nations. And how that was

replaced by the infamous theories of the Club of Rome; the idea that there are limits to growth, the idea that population is not a good thing. That the population bomb is the greatest threat to humanity; that there is overpopulation. Basically, Lyn obviously knew that was completely wrong; that this was completely against the laws of the actual physical universe. He developed one of his most important conceptions, which was the idea of relative potential population density. Meaning that it is a law of the universe that people must increase; the number of people must increase; they must develop more abilities to have longevity in order to be able to have more people be able to develop more skills which requires longer education. And that the effect of this would be limitless development. He also knew that the premise of the Club of Rome was completely ridiculous. The Earth is not a closed system; the whole assumption of the Malthusians is wrong. Naturally, his image of man was that man is not an accountant who manages the limited resources, and for sure not a parasite as the Greenies today day. But that the discoveries of man, which can again and again show him new physical principles which are part of the development of the universe. As a matter of fact, the most developed part of it.

Lyn, because he saw the danger these ideas would represent for humanity, he decided, as an individual, as somebody who was not backed by Wall Street or the City of London, he decided for President of the United States. He did that first on the Labor Party ticket, a party which he founded in 1973. And basically, he was in this Presidential campaign in 1976, fighting against the Trilateral Commission and all their rotten ideas, the danger of nuclear war, and the urgent need for the industrialization of the developing sector. This was a very bold idea. Lyn meant it; he went in for winning the Presidency. The U.S. Presidency is probably the most powerful institution in the present world; this is due to the American Revolution, the idea of the Declaration of Independence, that life, liberty, and the pursuit of happiness is the inalienable

right of all human beings, given to them by the Creator. This Constitution of the United States defined it as the task of the government to protect those inalienable rights of all human beings. Therefore, it was the first time that there was actually a form of government which was the complete opposite of the oligarchical model which existed with the monarchies and other forms of government in Europe, where the idea was that the purpose of the government was to protect the privileges of the elite and keep the mass of the population backward.

So Lyn, as in independent, decided to go against this plutocracy, the control of the Democratic and Republican Parties by Wall Street. And actually fulfill the promise of the Declaration of Independence and the American Constitution. Lyn ran for President eight times, from 1976, and then from 1980 to 2004 as a Democrat. He had the concept that he had to wage this battle to turn the United States into a force for good, as it was intended by the Founding Fathers. Already in year before he started the first campaign, in 1975, he developed a revolutionary conception – the International Development Bank. It was the idea that it should replace the IMF; that it should be an incredible credit institution for technology transfer to industrialize the so-called Third World. He developed also in 1975, the Oasis Plan, which was the idea to develop Southwest Asia; develop new water, green the deserts. He developed with his associates, a plan for the industrialization of Africa.

Naturally, immediately, the establishment regarded Lyn as the greatest threat to their system. Because what became known only later, in 1974, Kissinger had developed a paper called NSSM 200 [National Security Study Memorandum 200: Implications of Worldwide Population Growth for U.S. Security and Overseas Interests], which was a blueprint for population reduction. It quite brazenly defined the raw materials in some of the most populous of the developing countries – actually 13 countries –

as belonging to the strategic interest of the United States. Therefore, the population should be reduced, because too many people in these countries would consume too much raw materials. This scandalous paper was only made public in the 1990s, but obviously every word Lyn was saying went completely against these ideas. Then, we published these proceedings of the Africa Development; we had a conference in 1976 in Paris, and also in 1976 when Lyn's Presidential campaign was already in full gear, I was in Paris organizing a one-week diplomatic seminar with a whole bunch of Arab ambassadors who had planned to invite Lyn to come to Paris and give them a one-week course on the Oasis Plan, on his economic theory. This was really a major event. But what happened was, on the day when the seminar was supposed to start, Lyn had just arrived from the United States. I got a phone call from the Iraqi ambassador, who said, unfortunately, I have to tell you that Mr. LaRouche has to develop a "diplomatic flu." He must basically say he's sick and therefore cannot participate in the seminar. Even so, he was supposed to be the main speaker, the main teacher. As it turned out, Henry Kissinger had flown himself personally into Paris that day, making pressure on the French government and all the ambassadors to cancel this event all together.

In 1976, we had already organized for one full year in many countries around the world, to implement the International Development Bank. We had talked to many embassies of the Non-Aligned sector, of Africa, of Latin America. In the fall of 1976, the Non-Aligned Movement adopted practically that plan for a New World Economic Order at the Colombo conference in Sri Lanka. So, we were extremely happy. I called up all the media in Germany and asked, "When are you reporting this?" They said, completely arrogantly, "We are not reporting this, because this is not newsworthy." I said, "What? Three-quarters of the human species want a New World Economic Order, and you say this is not newsworthy?" Well, that was the first major lesson about the control of the media. Then, what happened was a tremendous backlash, where leaders of the Third World like

Indira Gandhi, Mrs. Bandaranaike, Prime Minister Bhutto, were all destabilized, and also Gen. Juan Velasco Alvarado from Peru already in 1975, he was one of the leaders of this movement. They all were ousted or killed. But Fred Wills, the Foreign Minister of Guyana already in 1976, introduced the IDB conception to the UN General Assembly. This all happened on the orders of the IMF and the State Department.

In 1976, Lyn was running for President in the United States, and I was running for Chancellor in Germany. I thought that was necessary because the alternatives were Helmut Kohl and Helmut Schmidt; Kohl being your typical mediocre conservative, and Schmidt, who had some good features, but he had also endorsed Hjalmar Schacht, the Finance Minister of Hitler, or his policies. So, I thought it was absolutely necessary to fight for an alternative. That double candidacy brought us also closer, Lyn and myself. So, in 1977, we got married. This was then the beginning of a truly very beautiful marriage, which is obviously very precious to me. Immediately, death threats started. The so-called Red Army Faction, Bader-Meinhof groups. The Red Army Faction is RAF, which happens to also be short for the Royal Air Force of Great Britain. So, one has to think, because some of the third generation of the RAF actually were probably enemies of Lyn's conception, and were determined that they would suppress these ideas.

Lyn continued his Presidential campaigns. In 1980, he campaigned against Bush, Sr. and ruined his Presidential ambitions at that time, which got him the lifelong hostility of the Bush family. But it also made him an acquaintance of President Reagan, which turned out to be very fruitful later on.

In 1982, we did an enormous amount of things. López Portillo, the President of Mexico, who had gotten to know our youth movement in Mexico, was completely intrigued by the fact that there would be young people who would fight for such ideas. So, he wanted to find out about LaRouche. When the peso was

under massive attack, and there was a huge capital flight organized out of Mexico, he invited us to come to Mexico City. He asked Lyn to help him defend the sovereignty and the currency of Mexico. Lyn immediately wrote a program, not just for Mexico but for all of Latin America. This was called Operation Juárez. It was the idea of an infrastructure development plan, a debt reorganization, and basically developed credit mechanisms for long-term real development of the entire Latin American continent. At that time, Latin America had a \$200 billion debt. They had paid that debt many times over; this is what we call "banker's arithmetic," but \$200 billion – which is now proverbial peanuts in terms of all these quantitative easing trillions being pumped into the system. But \$200 billion in 1982 was regarded to be enough to bring down Wall Street and the City of London. When López Portillo implemented that policy on September 1, 1982, it just happened to be that Lyn and I, on the same day, were in Germany in Frankfurt meeting with the management of the credit institution for reconstruction. And at 11 a.m., we just were standing there, talking. One of the biggest currency traders rushed into the room and said, "This is it! Wall Street is finished! This is a debt bomb by the Latin American countries. This is the end of the system!" Lyn just smiled and said, "No, don't worry." It's just a way to save these banks; because if you reorganize them in an orderly fashion, that's the only way they can actually be saved. So, well, that was really a very interesting moment, but the establishment thought that was the end of their system. It increased the resolve to go after Lyn.

In the same year, we went to India, and we met with Indira Gandhi. We worked with her on a development plan for 40 years for the development of India, which also was part of Lyn's conception to develop the whole world. The programs together, the Mexico program, the India program, Latin America, Asia, Africa; it basically would have meant that the entire Malthusian order as it was then developed, would have been undone.

The same year, Lyn started to work on another grand design for the change of the world, which was that since the end of the 1970s, we had found out that the Soviet scientists were developing beam weapons. They had developed a point defense system for the city of Moscow. Lyn was actually convinced that the biggest danger of nuclear war would arise when one side – either NATO or the Warsaw Pact – would be able to develop new weapons systems based on new physical principles, making nuclear weapons obsolete. In that moment then, the one side would feel encouraged to use nuclear weapons while they are still usable. You also had the development of the medium-range missile crisis, where in Europe you had both the Pershing II and SS-20 missiles directed against each other, with only three or four minutes until they would hit their target. They were always launch on warning, and at that time, you had a gigantic peace movement of people who knew that we were on the verge of World War III. So, Lyn developed a conception how the two superpowers – the United States and the Soviet Union – would not try to out-develop themselves, but develop these new systems jointly. To develop them, to implement them, and for the first time, make nuclear weapons technologically obsolete. Because also the defense would be less costly than the offensive; it was really an absolutely incredible design. It was not what the media made out of it, who called it Star Wars; but it was an absolutely incredible conception of how to technologically make nuclear weapons obsolete. So, for one full year, we organized conferences – in Rome, in Paris, in Bonn (at that time, Bonn was the capital of Germany), in Warsaw, in Washington. Out of that developed negotiations between Lyn and the representatives of the Soviet Union in a so-called “back channel” discussion, where the Soviet Union seriously studied to adopt that policy. After one year, in February 1983, they sent the message from Moscow that this is rejected, because it would give the West more advantages. Later we found out the reasons – namely that the Ogarkov plan had completely different objectives, and therefore rejected it. But, on the 23rd of March, President Reagan announced that

very policy to be the official U.S. strategic policy; the SDI, the Strategic Defense Initiative. A little bit later, Lyn developed what that policy could have been. Namely, in a protocol for the superpowers, he described how the development of these new technologies based on new physical principles would lead to a science driver in the military field. And that if they would be applied in the civilian sector, they would lead to an incredible increase of the productivity of the economy. Then, if the two superpowers would work together, they could dissolve the military blocs of the Warsaw Pact and NATO, and jointly make a technology transfer to the developing sector; ending the character of these countries as proxies in a superpower confrontation, and really go in the direction of overcoming poverty and the development of the Third World.

President Reagan had adopted that policy. He wrote two official letters to the Soviets, offering American help to apply these technologies in the civilian sector. That is generally not being discussed at all, but we were very close to establishing a completely human world order. At that time, the determination of the oligarchy to really go after Lyn escalated. Because Lyn was not only able to define conceptions which would have changed the world for the better, but he got heads of state to implement these ideas – López Portillo, Indira Gandhi, President Reagan. So, then when the Soviet Union rejected that in 1984, he said if the Soviets keep their existing policy, they will collapse in five years. Now, they did, as you know. In 1989, when the [Berlin] Wall came down, his prediction was fulfilled.

In 1982, when all of this became very clear, that Lyn was having this impact, Henry Kissinger, in May, made an infamous speech in the Chatham House in London, where he admitted that he always was following the orders of the British Empire much more closely than that of the United States government. Kissinger, in August 1982, wrote a letter to the FBI Chief of that time, William Webster, and demanded that there should be

an investigation of Lyndon LaRouche as a Soviet agent of influence. Nothing was further from the truth, but that is where basically the entire apparatus which was completely upset, after Reagan started to put the SDI on the agenda, went completely wild. Bush, Shulz, that faction. However, this was a period when we did so much. In 1984, we started the Schiller Institute. It was my idea, but Lyn was completely supportive. Very quickly, the Schiller Institute, which had the idea that you needed to replace the present policy with a foreign policy based on statecraft, and that nations should relate to each other by referring always to the best of the other. The best culture, the best traditions. That you needed to fight for a new world economic order and a renaissance of Classical culture. So, in the 36 years since, the Schiller Institute has become a very influential institution on five continents. Also in 1985, we had a beautiful conference for the honor of Krafft Ehrlicke, one of the great space visionaries and rocket scientists, who had not only developed beautiful conceptions about colonizing the Moon and the development of Mars, he developed the idea of the extraterrestrial imperative. The idea that mankind would completely transform its nature through space travel. He was a very good friend of Lyn's and mine.

In all of these years, Lyn was incredibly productive. He had already developed in the 1970s key conceptions about the fundamental laws of the universe. He had developed the Riemann-LaRouche economic model, which was based on the physical principles of the real universe, and not on the sense certainty perception of the mere shadows, which was one of his ways to absolutely be the best forecaster on the planet. He absolutely made clear the fundamental difference between the Plato and Aristotle traditions in European history. He initiated a beautiful campaign for the protection of the principles of Classical music, the so-called Verdi tuning, which was signed by all major singers of that time, and many instrumentalists. Lyn developed out of this a close friendship

with Norbert Brainin, who was the first violinist of the famous Amadeus Quartet. After Norbert spent one time two days in our house in Virginia, he and Lyn spoke for hours and hours; two full days about music. At the end of which, Norbert said, "Well, you know so much more about music than I do." I think this was an absolutely correct characterization. Lyn also developed beautiful friendships with such singers as William Warfield and Sylvia Olden Lee; with Piero Cappuccilli, with Carlo Bergonzi.

Lyn already in 1974 had founded the Fusion Energy Foundation, which was a scientific institution fighting for the frontiers of science. Life sciences engaged in development projects. We had assembled around us in the 1980s, more than 100 top scientists who agreed with us to build three private universities. One in Peru, one in America, one in Germany, to teach Lyn's scientific method.

Obviously, that was all interrupted with the infamous raid of our house in Leesburg, our offices, and the prosecution which followed. The life of this organization has completely changed. Up until 1986, we were building, we were optimistic, we were only engaged in productive concepts of how to make the world better. But after this raid, we had to really defend ourselves, and obviously with the prosecution of Lyn and him being innocently in jail, this organization had really to fight for our existence. They wanted to get rid of us all together.

But before the jailing of Lyn happened, he already in 1987, again completely prophetically, wrote an article in 1987, in which he said, if I become President in 1989, I will make sure that there will be a unification of Germany with Berlin as the capital. That idea that Germany should be unified and that Germany should have a peace treaty, was also part of our wedding agreement. We had said that Lyn would be President of the United States for eight years, and then I would be Chancellor of Germany for eight years. So, this was sort of

joke, but not totally. It was also meant seriously.

Then, in 1988, Lyn made the famous press conference in the Kempinski Hotel in Berlin, where he predicted that Germany would be soon unified, and Berlin would be soon the capital of Germany. Again, as Lyn's prognosis that the Soviet Union would collapse, which he said in 1984. In 1988, nobody thought that Germany would be unified. But when the Wall came down one year later, therefore, we were the only ones who had a conception of what to do. Lyn was already sitting innocently in jail, but we immediately worked together on the Productive Triangle, the idea to develop Eastern Europe with the help of modern technology. When the Soviet Union collapsed in 1991, we immediately prolonged that to become the Eurasian Land-Bridge; the idea to connect the population and industrial centers of Europe with those of Asia through development corridors. We promoted that conception in literally hundreds of seminars and conferences. I'm absolutely sure that whole effort very much influenced what then became the Chinese New Silk Road, the Belt and Road Initiative.

The most important thing Lyn contributed however, was a method of thinking. He opened the access to ideas which had been completely forgotten, pushed aside, by the rewriting of history and the history of ideas through the oligarchy. He again made it possible for people to understand the spiritual power of the mind for hypothesis. A method which, if it would be applied by young people all over the world, would simply mean – and it has to mean – that many of the young people of the world will have a way to access how to become a genius. Many of you will also become outstanding leaders, who can change the world for the better.

So, what is the lesson of all of this? Will we give up just because Lyn's opponents have made such a mess of the world? They have the questionable success that they succeeded; this is why we are on the verge of World War III, famine, epidemic, and general collapse. But I think if we think – and we will

hear about that for the rest of this event – if Lyn’s idea would have been implemented for the past 40 years, we would have Africa to be a blossoming garden. We would have Latin America completely developed. You would have many countries who would be not less developed than China is today. You would have Europe not being the culturally relativistic mess it is right now; but Europe would have revived the beautiful culture of the Golden Renaissance and the German Classical period of Schiller and Beethoven. The United States would be a force for the good, where people would be happy to be friends of that great country.

I think history will, for sure if there is going to be a history, write that Lyn’s enemies were the worst scoundrels, on a match with all the previous scoundrels in the world; among them, Hitler and others. And that the world would have been such a much more beautiful place if Lyn’s ideas would have been implemented. That task is now yours. You will be those people who have to design a new era of mankind. If you think that job is too big, I think you should be confident. The entire history of mankind is the proof that Leibniz’s conception that we are living in the best of all possible worlds is actually true. Every great evil will generate an even greater good. I think that that is exactly what we can do, and it absolutely depends on if there are enough people who have the potential to be truly great leaders. That is what I want you to become.

Schiller

Instituttets

**videokonference for unge
lørdag den 26. september 2020
kl. 16 dansk tid:
Verdens valg: Udrydelse eller
LaRouches æra. Unge kan
deltage aktivt via Zoom.
Alle kan se konferencen via
YouTube.**

Vær med på Schiller Instituttets eksemplarisk online-konference, for studerende og unge over hele verden. Deltagerne får mulighed for at gå i dialog med Helga Zepp-LaRouche og andre fremtrædende paneldeltagere.

Unge: Tilmelding for at deltage aktivt via Zoom:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/sept_26_conf

Hvor ville menneskeheden være i dag, hvis Lyndon LaRouche – og hans ideer – ikke var blevet uretfærdigt fængslet, gennem det der er blevet beskrevet som “bevidst og systematisk embeds- og magtmisbrug” og et “tragisk justitsmord”? Hvis hans ideer var blevet hørt uden fordomme i den nationale og internationale politisk debat, havde vi måske allerede udviklet en videnskabelig koloni på Månen, udryddet fattigdom for altid og mestret fusionskraft, hvilket ville have ført til en global økonomisk og videnskabelig renæssance. I dag er behovet for hans frifindelse måske mere presserende end nogensinde.

Schiller Institute indkaldte til en ekstraordinær online-konference for at diskutere LaRouches frifindelse. Deltagerne var unge fra mere end 25 lande fra alle verdensdele. Sagen om

LaRouches frifindelse blev præsenteret for dem af nogle af dem, der kender allermest til den;

LaRouches enke, Helga Zepp-LaRouche, ledere, der kæmpede for hans prøveløsladelse og efterfølgende frifindelse – Jozef Mikloško, tidligere vicepremierminister for den tjekkiske og slovakiske føderale republik; Marino Elsevyf, advokat i den Dominikanske Republik; og Theo Mitchell, tidligere statssenator fra North Carolina – samt LaRouches kollegaer, som blev sendt i fængsel sammen med ham, Paul Gallagher og Dennis Small.

Videoklip af LaRouches ledende advokat, Odin Anderson, den tidligere statsadvokat Ramsey Clark og Lyndon LaRouche selv, som alle vidnede i LaRouche-sagen ved de "uafhængige høringer om misbrug af det amerikanske justitsministerium" i 1995, udpenslede de forbrydelser, der var blevet begået.

Programmet på engelsk:

Panel 1: "The World Needs the Exoneration of Lyndon LaRouche"
10:00 AM – 1:00 PM EDT Helga Zepp-LaRouche, Founder and Chairman, Schiller Institute

- Jozef Mikloško, Former Deputy Prime Minister of the Czech and Slovak Federative Republic
- Marino Elsevyf, Attorney-at-Law, Dominican Republic, Member of 1995 MLK Tribunal
- Paul Gallagher, EIR Economics Editor, Former Political Prisoner
- Dennis Small, EIR Ibero-American Editor, Former Political Prisoner

Panel 2: LaRouches idéer præsenteret af unge:

"Videnskab, kultur og store projekter i en global renæssance"

Talere:

- Yao Fei, Ministerråd for Folkerepublikken Kinas ambassade i Spanien: "Kinas syn".
- Michele Geraci, tidligere italiensk viceminister for

økonomisk udvikling.

– Marcelo Muñoz, grundlægger og præsident emeritus, Cátedra Kina, Spanien: “Kina og Vesten: To verdener”.

– Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident, Schiller Instituttet, Tyskland: “Konfutse og Schiller: menneskets æstetiske uddannelse”.

– Dr. Ángel Álvarez, ingeniør, Cátedra Kina, Spanien: “Kinas svagheder i informations- og kommunikationsteknologi i lyset af den aktuelle konflikt med USA”.

– Jacques Cheminade, præsident for Solidarité & Progrès, Frankrig: “Økonomisk sameksistens for at overvinde geopolitik”.

Præsentationer om:

- Verdenslandbroen: udryd fattigdom for altid.
 - Tunnellen under Bering-strædet: Forbind verdens kontinenter
 - En alliance blandt præsidenter: LaRouches plan for Latinamerika
 - LaRouches plan for Afrika: springet ind i et nyt paradigme
 - Europas udvikling og en mission for de unge
 - Johannes Kepler og sansernes dårskab
 - Tænk som Beethoven!
 - Kreativitet i en tid med kunstig intelligens
 - Alexander Hamilton, LaRouche og kreditsystemet
-

Putin gentager, at FN's Sikkerhedsråds permanente fem ledere forventer at mødes personligt, så snart pandemien aftager

22. september (EIRNS) – Den russiske præsident Vladimir Putin gentog i dag, at lederne for FN's Sikkerhedsråds Permanente Fem medlemslande – som han kaldte G5 – vil mødes personligt, så snart pandemien tillader det. Dette sagde han i sin tale ved den generelle diskussion ved FN's Generalforsamling, der åbner i morgen og løber til den 29. september. Han efterfulgte to af disse ledere, præsident Donald Trump og præsident Xi Jinping, der var blandt syv andre nationale ledere, der talte til generalforsamlingen forinden Putins bemærkninger. Alt imens der kan bemærkes tydelige forskelle i deres taler, forbliver grundene til G5-mødet meget tydelige og presserende, såvel som de alvorlige problemer, der er involveret i mellemtiden.

Putin sagde, "I det nuværende udfordrende miljø er det vigtigt for alle lande at vise politisk vilje, visdom og fremsynethed. De permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – de magter, der nu i 75 år har haft særligt ansvar for international fred og sikkerhed, bevarelsen af grundlaget for international lov – bør tage føringen her".

Idet Rusland fuldt ud vedkender sig dette ansvar har det foreslået at indkalde til et G5-topmøde. Det vil sigte mod at bekræfte nøgleprincipperne for adfærd i internationale anliggender og uddybe måder til effektivt at tackle nutidens

mest brændende spørgsmål. Det er opmuntrende, at vores partnere har støttet initiativet. Vi forventer at afholde et sådant topmøde – personligt – så snart den epidemiologiske situation gør det muligt”.

Putin talte om “vores fælles ihukommelse af historiens erfaringer og ånden fra alliancen, der styrede deltagerne i anti-Hitler-koalitionen, som fandt det muligt at hæve sig over forskelle og ideologiske præferencer af hensyn til sejr og fred for alle nationer på jorden”.

Der er også sammenhæng mellem idéen om et G5-topmøde og en del af præsident Trumps budskab i FN i dag, der fokuserede på det han på et tidspunkt kaldte “Amerikas skæbne som fredsmager”. Han gennemgik områder i verden, hvor han har bragt “modsatte parter sammen”, som i de nylige Abraham-aftaler (Israel, U.A.E. og Bahrain), aftalen Serbien-Kosovo og “arbejdet for at afslutte krigen i Afghanistan”. De samme temaer og yderligere eksempler (Nordkorea) blev fremført i en bemærkelsesværdig lang (live) introduktionstale til Trumps video, holdt af den amerikanske FN-ambassadør, Kelly Craft.

Imidlertid var det andet tema i Trumps bemærkninger at “holde Kina ansvarlig” for COVID-19-pandemien, for forurening og for andre opregnede forseelser, herunder skabelse af plastikaffald, overfiskeri, ødelæggelse af koralrev, anbringelse af giftigt kviksølv i atmosfæren med mere.

Trump var så stridbar i sin kritik af Kina – åbnede sine bemærkninger ved at gentage falske anklager om, at Kina spredte “Kina-viruset”, at da den kinesiske ambassadør i FN senere gav sin korte (live) introduktion til Xi Jinpings video, begyndte ambassadøren med at fordømme “unilateralisme, protektionisme og tyrannisering”. Han sagde, “verden står ved en korsvej. Verden har brug for mere solidaritet og ikke konfrontation”. Han sagde, at “Kina afviser de grundløse anklager” mod landet, og vil gøre formel indsigelse.

Set ovenfra er det klart, at alle tre stormagter – Rusland, Kina og USA – er under uophørligt angreb fra de geopolitiske netværk fra det døende britiske monetaristiske system, med det formål at hindre netop det samarbejde, som Putin har foreslået med hans opfordring til et G5-topmøde. For Ruslands vedkommende ser vi episoden med forgiftningen af Navalny og den åbenlyse Hviderusland-operation i dette lys. I tilfældet med Kina skal man se på urolighederne i Hongkong og Taiwan.

I USA's tilfælde er de fire års angreb på præsidentskabet og Donald Trump dramatiske: Russiagate, rigsretssag, "racisme" og hele tiden "Kina, Kina, Kina". Trump er omringet. Se bare på denne uge. I går blev der udgivet en ny rapport på 95 sider af Kongressens udenrigsudvalg, 'House Foreign Committee' (Minority), om hvordan Kina er ansvarlig for at dække over og sprede COVID-19. I morgen taler udenrigsminister Mike Pompeo ved en betydelig begivenhed i Madison, hovedstaden i Wisconsin, for at fortælle det amerikanske folk, hvordan Kina skal imødegås.

Den politiske modgift forbliver afsløringen af den britiske oprindelse og onde natur af faren, og ageren for forståelse og fremme af reel udvikling. Arven efter Lyndon LaRouche er uovertruffen i forhold til opgaven. Få mest muligt ud af det internationale ungdomstopmøde den 26. september – en konference for alle aldre, "Verden har et valg – udryddelse eller LaRouches tidsalder?"

Bliv ved med at kæmpe for et topmøde.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 16. september 2020

Vi må kæmpe videre for et topmøde, for krigshøgene gør deres yderste for at forhindre det!

Efter at have givet et overblik over optrapningen af de strategiske kriser og mange verdenslederes frygtelige geopolitiske udtalelser, konkluderede Helga Zepp-LaRouche i sin ugentlige dialog, at det er op til borgere at mobilisere en løsning, begyndende med at insistere på et møde mellem verdens ledere.

Schiller Instituttet og LPACs seneste konferencer har afsløret den faren ved kombinationen af et kupforsøg mod Præsident Trump og den stigende lyd af krigstrommer fra folk som Pompeo.

Mens præsident Trump taler om fred, og havde et møde med Præsident Putin i sigte, har den globale krigsmaskine brugt Navalny-affæren som den seneste nye anti-Russiske historie, til at forhindre dette møde og samtidig forgifte forholdet mellem Tyskland og Rusland.

Dagens horrible tale af EU kommissionens Ursula Von der Leyen, som inkluderede angreb på Rusland og Kina, støtte til "farverevolution" i Hviderusland, hendes dødbringende grønne mareridt tiltænkt Europa, er typisk for problemet.

EU proklamerer hyklerisk sin omfavnelser af menneskerettigheder, imens de ignorerer den livstruende situation, som flygtninge står overfor, heriblandt de, der er fanget på øen Lesbos.

Helga opfordrede sit publikum til ikke at give op, vi må blive ved med at kæmpe for et topmøde, som en del af LaRouche

bevægelsens præsentation af den reelle løsning på den globale krise

Panel I: At overvinde geopolitik: Hvorfor et P-5-topmøde er presserende nødvendigt nu

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident

Se alle fire paneler her.

Ordstyrer Dennis Speed dedikerede konferencen til to af LaRouchebevægelsens langvarige medlemmer, Ted Andromidas og Phil Rubinstein, der døde for nyligt. Derefter blev der afspillet en video med et uddrag af en tale af Lyndon LaRouche (1922-2019).

DENNIS SPEED: For at påbegynde vores første panel i dag er det mig en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer, hvor end I befinder

jer på Jorden, og lad mig i dette meget farlige øjeblik i historien fortælle jer om formålet med denne konference. Hvis menneskeheden skal formå at overvinde den nuværende trussel mod vores eksistens, så må denne konference – samt mobilisering af netværk over hele verden, som er i kontakt med os – skabe en vigtig intervention, der kan trække verden tilbage fra afgrundens rand, atomkrigens afgrund, og dermed – og dette er ikke en overdrivelse – den mulige udslettelse af den menneskelige art!

Formålet med denne konference i Schiller Instituttet er at foreslå koncepter og løsninger til den indeværende hidtil usete krise. Vi har – som aldrig før – en kombination af en pandemi, der er ude af kontrol, hungersnød, den største økonomiske krise siden afslutningen af 2. verdenskrig, et verserende finansielt sammenbrud og – mest fatalt – risikoen for en ny verdenskrig, samt, sidst men ikke mindst, en dyb kulturel krise. På grund af den enorme størrelsesorden af disse forbundne kriser, kan der ikke være separate løsninger for disse problemer, eller delvise aspekter heraf. Hvad, der er behov for, er et helt nyt paradigme, en løsning på et højere niveau end det, hvorpå alle disse kriser brød ud. Vi er nødt til at skifte til et nyt niveau for tænkning; noget, som Nikolaus Cusanus kaldte »Coincidentia Oppositorum«, modsætningernes sammenfald.

Hvorfor befinder vi os på randen af krig, og hvorfor kan den nuværende konfrontation meget hurtigt blive en ny verdenskrig? Det korte svar er, fordi det britiske imperium hellere risikerer udslettelsen af den menneskelige art end at lade imperiet erstattes af et system med suveræne republikker. Lige siden præsident Trump til deres overraskelse vandt valget i 2016, har et ubarmhjertigt kupforsøg udfoldet sig, tilskyndet af MI6 i samarbejde med Obama-administrationens efterretningsapparat. Russiagate, som vi vil høre om fra [fhv.

teknisk chef for USA's Nationale Sikkerhedsagentur NSA] Bill Binney, en indsats for en bedragerisk rigsretssag, og et igangværende oprør fra dem, som Trump selv benævner det militær-industrielle kompleks og »den dybe stat« – herunder med voldelige optøjer.

Ikke alene lovede Trump i 2016, at han ville arbejde for at genoprette forholdet til Rusland – hvilket Russiagate som helhed var designet til at modvirke – men fra Det britiske Imperiums synspunkt var hans præsidentembede et uheld, som aldrig skulle have været tilladt. Tag i betragtning, hvad I netop har hørt i videoklipet med Lyndon LaRouche, hvilket stadig er sandt i dag. Det grundlæggende strategiske spørgsmål i dag er, at der i det væsentlige er to politikker, som står i grundlæggende modsætning til hinanden: Den ene er Det britiske Imperium og den anden er forbundet med principperne i USA's uafhængighedserklæring og indledningen til USA's forfatning.

Den grundlæggende konflikt

Hele historien igennem de sidste 250 år i den såkaldt vestlige verden og derudover skal ses i perspektivet af denne grundlæggende konflikt. Det britiske Imperium forligede sig aldrig med tabet af deres mest dyrebare koloni. De forsøgte at vinde den tilbage med krigen i 1812, samt i borgerkrigen, hvor Storbritannien åbenlyst var allieret med Sydstaterne. Efter at de indså, at de ikke kunne vinde Amerika tilbage militært, besluttede de at undergrave det amerikanske etablisement for at få dem til at vedtage modellen for Det britiske Imperium fra det britiske Round Table og Fabian Society til H.G. Wells' »Open Conspiracy« og læren fra William Yandell Elliott, mentoren for et helt samfund af anglofile fra Kissinger til Samuel Huntington og Zbigniew Brzezinski. Med administrationerne under Bush junior og senior samt Obama –

Clinton var i det mindste opmærksom på problemet – lykkedes den britiske overtagelse af amerikansk politik endelig. »Project for a New American Century« (Projektet for et nyt amerikansk århundrede), PNAC, var etableringskommissionens svar på Sovjetunionens sammenbrud og havde sigte på endelig at realisere Bertrand Russells utopi for et verdensimperium: en unipolar verden, hvor alle genstridige regeringer efterfølgende skulle elimineres gennem farvede revolutioner, regimeskifte, interventionistiske krige eller direkte mord, som i tilfældet med Gaddafi.

Og her var så Trump, der ønskede at normalisere forholdet til Rusland, afslutte de uendelige krige, bringe de amerikanske tropper hjem, og som i starten af hans periode endda talte om venskab med præsident Xi Jinping.

Der er også andre udtryk for det samme forsøg på at etablere en unipolar verden. I løbet af de seneste år og måneder har der i stigende grad været en acceleration i geopolitiske konfrontationer med Rusland og Kina, der sigter mod at isolere Rusland og inddæmme Kina, regimeskifte imod præsidenterne Putin og Xi Jinping, samt fuldstændig økonomisk afkobling fra Rusland og Kina – til trods for de strategiske realiteter – for at tvinge verden tilbage under den unipolære »regelbaserede« orden, der køres under kontrol af det angloamerikanske »særlige forhold«.

Det seneste aspekt af dette er operationen omkring den påståede forgiftning af Navalny med den kemiske nervegift Novichok – berømt fra Skripal-sagen – som angiveligt dokumenteret af et specielt laboratorium i det tyske forsvar i samråd med det britiske laboratorium i Porton Down, Salisbury, som spillede en meget mærkelig rolle i Skripal-affæren. Forskerne bag udviklingen af Novichok, Leonid Rink og Vladimir Uglev, sagde grundlæggende, at hvis der var brugt Novichok,

ville Navalny være død, og alle andre mennesker, der havde haft kontakt med ham, ville være blevet forurenede. Så det er totalt latterligt. Hvis Putin ville have Navalny dræbt, hvorfor skulle han så lade flyet lande i Omsk? Hvorfor ikke bruge tiden på hospitalet der til at dræbe ham? Hvorfor ikke nægte ham at blive fløjet til Tyskland?

En meget tvivlsom rolle i dette spilles af »Cinema for Peace Foundation«, der betalte for et special-team af læger og hyrede et dyrt chartret fly i flere dage. Hvis man ser på, [hvem der sidder i] den internationale komité for denne organisation, finder man Gary Gasparov, David de Rothschild, brødrene Klitschko, Joschka Fischer og andre. Af en eller anden grund bragte Merkel denne sag op på EU- og NATO-niveau. Berygtede høge som Norbert Röttgen, krævede øjeblikkeligt – som en vred, knurrende hund, der blev sluppet løs – »Lad os nu ophæve Nordstream II«.

Så hvis man ser på »cui bono« (hvem har gavn) i denne sag, er det tydeligvis ikke Putin. Det gavner klart den side, der ønsker økonomisk afkobling fra Rusland og Kina. At afkoble Rusland og ramme Tyskland på samme tid.

Forhøjet international spænding

Igennem de seneste uger har der været en acceleration i antallet af militære flyhændelser, der var tæt på at udvikle sig til ulykker, hvilket er et udtryk for den øgede internationale spænding. Et par eksempler ud af mange:

Et amerikansk kampfly kom ind i luftrummet i det nordlige Kina, hvor PLA (People Liberation Army, den kinesiske hær, red.) holdt en øvelse med skarp ammunition. Kineserne reagerede ved at opsende to missiler fra to forskellige steder

til i det sydkinesiske hav. I forbindelse med en NATO-øvelse, der blev afholdt samtidigt i alle NATO-medlemslandene, fløj B-52-bombefly over Østersøen og blev stoppet af en skarp »intercept« af to russiske Su-27-kampfly. Der var også »intercept« af et RC-135 rekognosceringsfly over Sortehavet. Der blev også opsendt et russisk MiG-31-kampfly fra Nordflåden for at afskære et P-3C Orion maritimt patruljefly fra det norske luftvåben over Barentshavet. Rusland har rapporteret om et dusin sådanne begivenheder på en måned.

Nogle af disse »intercepts« var på meget tæt hold. Hvis der bliver begået en menneskelig fejl, kunne det øjeblikkeligt udløse en større optrapning. Folk skal reflektere over det faktum, at hvis verdensfreden på nuværende tidspunkt afhænger af en pilots flyveevner, befinder vi os i store problemer.

Husk på, at alt imens alt dette finder sted, males fjendebilledet af Rusland og Kina hver dag i stadig mere uhyggelige farver, og virkeligheden vendes på hovedet; en farvet revolution og et nazistisk kup påbegyndt af Obama, Biden og Victoria Nuland mod Ukraine fordrejes til en fortælling om, at »Rusland ændrer grænserne til Krim med magt«; Putin forgifter sine modstandere; Kina er ansvarlig for spredningen af coronaviruspandemi og den økonomiske skade forårsaget af nedlukninger; kineserne står bag optøjer i amerikanske byer. Hvor kommer alt dette fra?

De økonomiske udviklingsplaner af Xi og LaRouche

I september 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping politikken for Den Nye Silkevej, som hurtigt skulle blive det største infrastrukturprogram i historien. Schiller Instituttet offentliggjorde straks derefter en 360-siders rapport, »Den nye silkevej bliver til verdens-landbroen«, en opdatering af vores økonomiske platform gennem 40 år om, hvordan man

overvinder fattigdom og underudvikling i udviklingslandene. Vi var meget begejstrede, fordi der var store lighedstræk mellem Xi Jinpings politik og livsværket fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og vores bevægelse, som allerede i 1975 foreslog at erstatte IMF med Den Internationale Udviklingsbank, idéen om at have en reel udviklingspolitik i udviklingslandene.

LaRouche nedsatte allerede i 1973 en biologisk arbejdsgruppe til at undersøge, hvordan IMF-betingelserne – ved at sænke levetidsstandarden for hele generationer over en lang periode – ville øge faren for en genopståen af gamle og opståen af nye sygdomme, såsom den nuværende pandemi.

Han udviklede Oasis-planen for Sydvestasien i 1975. Vi udarbejdede en første udviklingsplan for Afrika i 1976. I 1982 arbejdede vi med Mexicos præsident López Portillo på en plan for at udvikle Latinamerika. En 40-årig udviklingsplan til udvikling af Indien. Det strategiske forsvarsinitiativ i 1983, som var et koncept for at overkomme militærblokkene – NATO og Warszawa-pagten – samt at udnytte den hertil forbundne videnskabelige udvikling til en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene. Rapporterne »Den Productive: Trekant Paris-Berlin-Wien« (1988) og »Den Eurasiske Landbro« (1991) indeholdt de mange versioner af LaRouches genopretningsprogram, herunder hans forskellige programmer til genopretning af USA, som fremført i forbindelse med hans præsidentkampagner.

I Lyndon LaRouches opfattelse af fysisk økonomi er tanken, at den eneste kilde til rigdom er individets kreativitet. Opdagelsen af nye universelle fysiske principper anvendt som videnskabelig og teknologisk fremskridt i fremstillingsprocesserne, hvilket leder til en forøgelse af arbejdskraftens produktive evne og kapacitet. Dette kræver en voksende befolkning, en større grad af arbejdsdeling, en

stigning i den relative potentielle befolkningstæthed samtidig med stadigt højere energigennemstrømningstætheder.

En sådan opfattelse af økonomien vedrører naturligvis menneskebilledet. Menneskeheden ses som den hidtil eneste kendte kreative art i universet. Menneskelig kreativitet er den mest magtfulde geologiske kraft i et anti-entropisk univers under udvikling. Og det er denne kraft, der fremskynder denne udvikling på anti-entropisk vis.

Med Xi Jinpings Nye Silkevej er verdens næststørste økonomiske magt nu i overensstemmelse med denne idé om, at overvinde underudviklingen i udviklingslandene. Dermed trækkes der også tråde tilbage til Franklin Roosevelts hensigt og hvad det oprindelige Bretton Woods-system kunne være blevet til, hvis ikke Roosevelt var død i utide. Idéen om, at fred i verden som helhed kun er muligt, hvis alle menneskers levestandard forøges.

Dette var kontroversen mellem Roosevelt og Churchill; at stille det amerikanske system for politisk økonomi til hele verdens rådighed, i modsætning til det britiske koloniale system med dets opretholdelse af de øverste klassers privilegier på bekostning af flertallet af befolkningen – såvel de britiske undersåtter som dem, der blev underlagt i kolonierne.

Det var forbløffende: Snart udvikledes det største infrastrukturprogram i verdenshistorien nogensinde. Med en enorm udviklingshastighed havde man snart seks store økonomiske korridorer, togforbindelser, dæmninger, broer, industri-parker. I starten af 2017 var der mere end 130 bilaterale og regionale transportaftaler, 365 internationale vejru-ter, 4200 direkte flyvninger, der forbinder Kina med 43

Bælte og Vej-lande og 39 godstogsruter mellem Kina og Europa. I april 2017 besøgte præsident Xi Mar-a-Lago, og i maj 2017 afholdtes Bælte og Vej-Forum, som jeg var så heldig at deltage i. Og jeg oplevede, hvad der var sket. Hvordan verden havde ændret sig og blev inspireret af ånden i Den Nye Silkevej.

Hvad denne ånd indebærer, er et perspektiv for udviklingslandene om for første gang at overvinde underudvikling. Det er muligheden for at overvinde geopolitik ved at lægge et win-win-samarbejde mellem suveræne nationalstater på bordet. Kina agtede eksplicit ikke at erstatte USA som en hegemon, men at respektere den anden parts sociale system, ikke-indblanding i de interne anliggender. En vision om den ene menneskehed og Xi Jinpings opfattelse af et fællesskab omkring menneskehedens fælles fremtid.

I mellemtiden har der været gentagne tilbud fra Kina om at åbne Bælte og Vej-Initiativet for alle; at have win-win-samarbejde. De har gentagne gange tilbudt USA et stormagtsforhold. Det kom, der aldrig rigtigt et svar på. I november 2017 aflagde Trump et besøg i Beijing – det, som kineserne kaldte et »statsbesøg-plus« – med tilbuddet om et fuldstændigt indblik i Kinas 5000 år gamle historie. Præsident Trump talte på det tidspunkt mange gange om »Min ven, præsident Xi Jinping«.

Det Britiske Imperium slår tilbage

Alt dette fandt sted, og der var så godt som ingen dækning af Den Nye Silkevej i de store massemedier i over fire år! Men bag denne mur af tavshed foretog det militærindustrielle kompleks forberedelserne til en komplet geopolitisk modreaktion. Hvad, der udviklede sig, var et vildt og voldsomt modangreb – af kræfter i Det britiske Imperium – for at forhindre, at »den internationale orden efter 2. verdenskrig«

– dvs. opretholdelsen af den koloniale, malthusianske kontrol over udviklingssektoren, og principperne om den »regelbaserede orden« – ville blive undermineret ved, at Rusland og Kina tilbød dem adgang til industriel og videnskabelig udvikling såsom atomkraft, infrastruktur, eller endda at springe til de mest avancerede teknologier ved at tilslutte sig »Rum-Silkevejen«.

I december 2017 var der offentliggørelsen af den amerikanske nationale sikkerhedsstrategi NSS under ledelse af H.R. McMaster, den daværende fungerende nationale sikkerhedsrådgiver, som for første gang på en meget skarp måde definerede Rusland og Kina som geopolitiske rivaler, og udtaler:

»Kina og Rusland udfordrer amerikansk magt, indflydelse og interesser og forsøger at udhule amerikansk sikkerhed og velstand. De er fast besluttede på at gøre økonomierne mindre frie og mindre retfærdige, at udvide deres militær og at kontrollere information og data for at undertrykke deres samfund og udvide deres indflydelse«.

NSS-doktrinen krævede en genovervejelse af politikken i de foregående to årtier. Dette refererer til accepten af Kina i Verdenshandelsorganisationen WTO og Fukuyamas erklæring om »historiens afslutning« – troen på, at ved at integrere Rusland og Kina i de vestlige institutioner, så ville de til sidst tilslutte sig den liberale model for økonomi og det vestlige demokrati. I stedet udviklede Kina en model meget tættere på det originale amerikanske system: En meget dirigistisk politik med kinesiske karakteristika – men genoplivede samtidigt Kinas 5.000-årige historie. NSS-doktrinen antog, at »Deres inklusion ville gøre dem til godartede aktører og pålidelige partnere. I det store og hele viste denne forudsætning sig at være falsk«, konkluderes det.

Tilbuddet fra Bælte- og Vej-Initiativet (BRI) til udviklingslandene – og endog de EU-medlemmer, hvis økonomiske udvikling er blevet undertrykt af EU-Kommissionen, såsom de øst- og sydeuropæiske lande – om at deltage i BRI-projekterne, blev betragtet som »at skabe indbyrdes splid mellem vores allierede og partnere«. Dette ville alt sammen underminere amerikanske fordele, og derfor vil USA's opgave være at »sikre, at amerikansk militærs overlegenhed varer ved«.

Rusland og Kina blev betragtet som en langt mere alvorlig trussel mod USA end global terrorisme. De »udvikler avancerede våben og kapaciteter, der kan true vores kritiske infrastruktur og vores kommando- og kontrolinfrastruktur«. Kina og Rusland kaldes »revisionistiske magter«, idet det hævdes, at Kina ville forsøge at fordrive USA fra Indo-Stillehavs-regionen, udvide rækkevidden af sin statsdrevne økonomiske model og omorganisere regionen til sin egen fordel.

Og Rusland – hvilken forbrydelse – »søger at genoprette sin stormagtstatus« (efter at Jeltsin med succes havde samarbejdet med det vestlige oligarki for at gøre Sovjetunionen til et tredje verdens råvareproducerende og eksporterende land, og blev fornærmet af Obama som værende blot en »regional magt«. De beskylder Rusland for at forsøge at genoprette »indflydelsessfærer nær dets grænser«, fordi de ønskede at udvide NATO op til Ruslands grænser. Dette blev betragtet som generende.

Kort sagt: »de bestrider vores geopolitiske fordele og forsøger at ændre den internationale orden til deres egen fordel«. Derfor konkluderer dokumentet, at USA og dets allierede skal bevare den militære overmagt, og overbevise

modstanderne om, »at vi kan og vil besejre dem – ikke bare straffe dem – hvis de angriber USA«.

Farlige ændringer i militærdoktriner

Blot en måned senere, den 19. januar 2018, annoncerede Pentagon »National Defense Strategy«, et dokument, der stadig er klassificeret; denne gang under ledelse af forsvarsminister James Mattis. Det hævder:

»Det er i stigende grad klart, at Kina og Rusland ønsker at forme en verden, der er i overensstemmelse med deres autoritære model, idet de får vetoret over andre nationers økonomiske, diplomatiske og sikkerhedsmæssige beslutninger«.

Dokumentet understreger opbygningen af et militært beredskab til »en mere dødbringende fælles styrke«, der prioriterer beredskab til krig, afskrækker aggression i tre nøgleregioner – Indo-Stillehavet, Europa og Mellemøsten – modernisering af nøglekapaciteter, herunder atomstyrker, krigskamp-evner i rummet, cyberspace, kommandokontrol og efterretningsystemer, missilforsvar osv.

I februar 2018 fulgte Nuclear Posture Review (NPR), der viderefører Obama-administrationens modernisering af atomvåbnene indenfor alle tre ben af »triaden« og tilføjede »supplementer«, som inkluderer udrulningen af sprænghoveder med lav sprængkraft, hvilket de hævder, ikke vil reducere tærsklen til atomkrig – som alle ved, at det gør – men som de hævder, vil hæve denne tærskel – og udstyre et mindre antal Trident ubåde med sådanne sprænghoveder med lav sprængkraft og også hav-lancerede krydsermissiler med atomsprænghoveder.

Med frigivelsen af disse doktriner skete der også pludselig et skift i alle større transatlantiske tænketanke, som havde ignoreret BRI i fire år. Nu vedtog de alle linjen om, at Kina bliver den strategiske rival.

I februar 2018 udsendte den tyske tænketank MERICS en undersøgelse kaldet »Authoritarian Advance« (autoritativ fremgang), som, i tråd med amerikanske tænketanke, pressede på med linjen om, at Kina er et autoritært land; Silkevejen er bare en gældsfælde; det sociale kreditsystem spionerer på egen befolkning. Dette er optrappet til den indeværende forstærkede McCarthyisme vendt mod kinesiske studerende, professorer, medier og diplomater i USA.

En måned senere, den 1. marts, annoncerede præsident Putin nye atomvåbensystemer, det hypersoniske Avantgardmissilkompleks, det hypersoniske Kinzhal-krydsermissil, et nyt interkontinentalt missil med en hastighed på 20 gange lydens hastighed med fremragende manøvreedygtighed, og som derfor kan udmanøvrere alle eksisterende luftforsvar og missilforsvarssystemer og gøre dem overflødige, herunder atomdrevne krydsermissiler, hurtige drone-ubåde og laservåben.

I de to et halvt år siden har USA's forsvarsministerium gennemgået en total omorganisering i henhold til de nævnte doktriner. De tilføjede en ubåd med ballistisk missil i Ohio-klassen, som nu inkluderer et eller flere missiler, bevæbnet med W76-3-sprænghoveder med lav sprængkraft og atomvåbenbærende B-52-bombefly, der flyver inden for rækkevidden af russisk og kinesisk luftforsvar. En amerikansk rumkommando blev etableret, og en amerikansk rumstyrke blev oprettet. Rumdoktrinen gør det klart, at målet er amerikansk dominans for at forhindre Kina i at definere nye regler i rummet. Den nye øverstbefalende for US Space Force, hærgeneral James

Dickinson, sagde i en nylig tale:

»Selvfølgelig vil vi forsøge at undgå konflikter, men for at gøre det helt klart: Hvis afskrækkelse ikke lykkes, er vores ordre klar. Vi vil vinde. Jeg vil koncentrere mig om at udvikle, fremme og acceptere en kultur med rumkrig«.

Alle disse forandringer i militærdoktrin skete i tæt koordinering med briterne. Flere uger efter at NPR blev frigivet, var den britiske minister for de væbnede styrker, Mark Lancaster, i Washington og understregede, at NPR's politik, NSS, NDS, også var den britiske regerings politik, og at de to programmer var tæt afstemt med stærk vægt på modernisering af alle disse stridskræfter.

Ud over Pence, der holdt den første store anti-Kina-tale i henhold til disse idéer i 2018, er det Bolton, om hvem Trump korrekt sagde, at hvis han ikke havde smidt ham ud, ville sjette verdenskrig allerede være indtruffet, FBI's direktør Christopher Wray, National sikkerhedsrådgiver Robert O'Brien, direktør for handels- og fremstillingspolitik Peter Navarro, justitsminister William Barr, og især udenrigsminister Michael Pompeo, der har stået i spidsen for kampagnen mod Kina.

Pompeo, der i begyndelsen af juli i år i London mødtes med de selvsamme britiske kredse, der indledte russiagate-historien og kuppet mod Trump, tweetede, at det er »fantastisk at være tilbage i London for at bekræfte »det særlige forhold«, som vi deler med vores nærmeste allierede«. Pompeo satte sig derved åbenlyst i selskab med Kissinger, som den 10. maj 1982 fremsatte disse berygtede bemærkninger i Chatham House: »Som national sikkerhedsrådgiver holdt jeg det britiske udenrigsministerium bedre informeret og tættere engageret end det amerikanske udenrigsministerium«.

Går vi i søvne ind i Tredje Verdenskrig?

Så i betragtning af al denne militære sabelraslen og opbygning, herunder den nylige militære rapport fra Pentagon, som skildrer Kinas militære magt fuldstændigt ude af proportion i forhold til USA's fokus på den »asiatiske pivot«-politik, der har været på plads siden Obama administration, og rækken af 400+ militærbaser, som USA har bygget i en ring omkring Kina, og NATO's nylige bestræbelser på at udvide sin globale politik til Indo-Stillehavet, går vi så i søvne ind i tredje verdenskrig?

Ja og nej.

Nej, fordi nogle af militærstrategerne åbenlyst nærer en illusion om, at en regional atomkrig kan vindes; hvilket Rusland igen og igen har advaret imod, og har designet sin egen militære doktrin med henblik på at ødelægge denne mulighed for enhver tænkende modstander. Dette blev gentaget den 2. juni i år, hvor Rusland igen offentliggjorde de betingelser, hvorunder det ville blive tvunget til at gå over til en politik med at bruge atomvåben først.

Ja, søvngængeragtigt, for som Lyndon LaRouche skrev i en artikel, hvori han diskuterede metoderne til den britiske manipulation af befolkningen i hele verden, »The Toynbee Factor in British Grand Strategy«:

»I en ordentlig republik (og lige nu har vi ikke en ordentlig republik) – hvilket kræfterne omkring Benjamin Franklin og George Washington forstod korrekt – er den største enkelte kilde til potentiel fare for republikken en slags

fremmedgørelse af borgeren fra en rationel forståelse af de nationale politiske spørgsmål, som er fremherskende i USA i dag. Dette spiller, som vi snart vil demonstrere, direkte ind på Toynbee-syndromet«.

Se, det er i sandhed det største problem. At vi befinder os på randen af 3. verdenskrig; noget, der kunne udløses når som helst, og for hvilket, de militære doktriner er baseret på illusioner om at kunne vinde en mulig regional atomkrig, og at krigen vil kunne stoppes, når der først er taget atomvåben i brug. Jeg tror, at alle, der har beskæftiget sig med skrifter fra sådanne personer som Ted Postol, klart kan se, at når man først har taget atomvåben i brug, så vil hele arsenalet blive brugt. Det er denne fremmedgørelse af den almindelige borger, der ikke er opmærksom på dette, ikke bekymrer sig om det, som gør folk så ekstremt modtagelige for Russiagates synkroniserede propagandakampagner. Og nu, med hensyn til Kina, som den systemiske modstander, og den samtidige internationale dæmonisering af såvel Trump som Putin og Xi.

Hvad må der gøres?

Vi er nødt til at vække folk op til den overhængende fare for tilintetgørelse. Vi er nødt til at mobilisere verden over for at topmødet med præsidenterne for de fem permanente medlemmer i FN's sikkerhedsråd finder sted i denne måned. Disse præsidenter og premierministre må vende tilbage til der, hvor Franklin D Roosevelt – som de alle tidligere har omtalt positivt – ikke var i stand til at realisere sin hensigt med den originale Bretton Woods-aftale. De skal erklære deres hensigt om at afslutte kasinoøkonomien, etablere en global Glass/Steagall-lov, etablere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem for at tilvejebringe langfristede, lavt forrentede kreditter til genstart af økonomierne i de industrialiserede lande, og give kredit til et seriøst industrialiseringsprogram for

udviklingslandene; hvilket naturligvis må starte med opbygningen af et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på planeten, så denne og fremtidige pandemier kan besejres.

Undersøgelserne, som Schiller Instituttet udviklede, om hvordan »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« [Fig. 1] i kombination med et lynprogram til realisering af fusionskraft og et internationalt samarbejde om koloniseringen af Månen og Mars [Fig. 2], som præsident Trump har understreget i sit Artemis-program, kan etablere den nye økonomiske platform, hvorved alle nationer kan drage fordel af en højere produktivitet i økonomien.

Den reelle velstand, som vil blive skabt af sådanne stormskridt i produktivitet, vil meget hurtigt kompensere for de angivelige tab forårsaget af et stop for stadigt større våbenhandel. Men i modsætning til sidstnævnte vil det øge samfundets reelle velstand i stedet for den slags primitiv akkumulering af den fysiske økonomi, forårsaget af den militære opbygning.

Når der først er enighed om at erstatte geopolitisk konfrontation med win-win økonomisk samarbejde til menneskehedens fælles bedste, findes der et grundlag for en ny sikkerhedsarkitektur. Præsident Trump har gentagne gange udtalt, at han betragter en ny aftale om atomvåben med Rusland som det største udestående problem i verden. Topmødet bør derfor bekendtgøre, at det er hensigten at forlænge den nye START-traktat, samt atter at bekræfte princippet om at udelukke atomkrig.

Verden står helt klart ved en korsvej, og det er op til disse fem ledere at sikre, at der ikke vælges en blindgyde, der fører til den egentlige afslutning på historien.

Tag ikke det værste, men det bedste fra alle store kulturer

Vi er nødt til at tilføje endnu en dimension. Vi må afvise den afstumpede populærkultur, som alle imperier til alle tider har brugt til at fordumme befolkningen, hvor man kontrollerer den ved at fornede deres impulser, præcis ligesom romerne gjorde ved at lade masserne samles for at se drab i cirkus og blive medskyldige i beslutningen om, hvorvidt gladiatorerne skulle leve eller dø. Og vi må drage vores konklusioner af det faktum, at Biden afslørede fordærvet af hans egen modkultur ved at forsøge at gøre sig mere attraktiv ved at samarbejde med sådanne »stjerner« som Cardi B, hvis video, WAP (Wet Ass Pussy), afslører et menneskesyn, som oligarkiet er mere end glade for at befolkningen har, fordi en befolkning, der er så fornedt, aldrig vil udfordre deres magt.

Hvis menneskeheden skal undslippe den truende katastrofe, har alle store kulturer i verden brug for at frembringe deres bedste traditioner, de højeste idéer fra deres filosoffer og digtere, deres komponisters mest forædlede kompositioner, de smukkeste kunstværker indenfor maleri, skulptur og arkitektur. Vi bør alle blive inspireret af de skatte, som menneskeheden hidtil har produceret og begynde at tænke som patrioter og verdensborgere som en helhed. Ikke kun på planeten Jorden, men som medlemmer af den samme art, der snart vil bo sammen i en beboelse på Månen og en by på Mars. De fem ledere på det kommende topmøde må have modet til at formidle en storslået vision om fremtiden for den menneskelige art, for de millioner af genier, der endnu ikke er født, og som de er nødt til at beskytte ved at skabe et nyt paradigme i internationale relationer. Og de må tænke og handle på niveau med »Coincidentia Oppositorum«, modsætningernes sammenfald.

Afslutningen

Helga Zepp-LaRouche afsluttede det første panel som følger:

»Som svar på spørgsmålet fra Virginia om, hvordan vi kan få folk til at se til stjernerne og løfte sig op over den nuværende fornedrende kultur, og jeg synes virkelig, at det er det vigtigste spørgsmål af alle, for det er min absolutte overbevisning, at enhver politik, uanset hvad den måtte være, udgår fra folks menneskesyn. Hvis man har et fornedret menneskesyn, eller hvis man tror, at kun nogle mennesker tilhører en elite, eller at andre mennesker kan betragtes som kvæg, der kan decimeres, som heloterne i Sparta eller slaverne i Rom, så dikterer dette menneskesyn alle aspekter af ens politik.

»Så derfor mener jeg – i kombination med dette P-5 eller topmøde mellem fire stormagter, uanset hvilket det måtte være – at der er behov for et topmøde. Hvad der er brug for, hvad der absolut må inkluderes, er en renæssance af klassisk kultur. Dette er meget vigtigt, og jeg har nævnt det allerede, men jeg ved, at mange afroamerikanere synes, at hun er en stor stjerne, denne Cardi B. Men for mig er dette den absolutte inkarnation af slaveri, at acceptere en fornedret sindstilstand, og hvad vi i stedet har brug for – og jeg ved, at folk er meget ejendommelige med hensyn til deres musikmag – men vi er i Beethoven-året (Beethovens 250-års fødselsdag, red.), og hvis man sammenligner den slags musik med den absolut ophøjende, forædlende ånd fra Beethoven og mange andre klassiske komponister – så burde det være indlysende, at hvis menneskeheden ikke løfter sig ud af dens nuværende tilstand nu, ved at gå tilbage til de største traditioner i hver kultur, så tror jeg ikke vi vil nå det.

På den anden side er stor kultur absolut tilgængelig, og i morgen vil vi høre en smuk opførelse af sådan musik, og jeg vil gerne have folk til at reflektere over, at vi ikke løser disse problemer, med mindre vi ændrer den måde folk tænker på. Jeg er enig med Friedrich Schiller – og det er grunden til, at Schiller Instituttet er opkaldt efter ham – at det kræver stor klassisk kunst for at gennemføre æstetisk uddannelse, moralsk forædling af mennesker. Jeg kan fortælle jer, at hvis man ser på nutidens unge mennesker; hvis ikke vi forbedrer dem moralsk, hvis vi ikke gør noget, har vi ikke et snebolds chance i helvede for at komme ud af denne krise. Så spørgsmålet om kultur er den absolutte forudsætning for at løse alle disse kriser«.

Se alle fire paneler her.

Konferencerapport: Uddrag fra EIR Strategic Alert, viet til Schiller Instituttets online internationale konference den 5.-6. september

Her er et uddrag fra EIR Strategic Alert, viet til Schiller Instituttets online internationale konference, den 5.-6. September 2020, hvor talere fra hele verden tog forskellige aspekter op af de presserende strategiske, økonomiske og sundhedsmæssige kriser, som verden står over for, samt de

nødvendige tilgange til at løse dem.

Konferencen kommer kun to uger før åbningen af FN's generalforsamling i New York, og i forbindelse med den russiske præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (P5). Konferencen behandlede temaer, der bør være på dagsordenen for begge disse begivenheder. Blandt dem Covid-19-pandemien, det økonomiske sammenbrud i den transatlantiske verden, det forestående finansielle sammenbrud og den overhængende fare for en ny verdenskrig, som denne gang vil være en atomkrig. Det mest grundlæggende problem er imidlertid den dybe kulturelle krise på grund af den udbredte fordærvede opfattelse af mennesket som en simpel, højere form for dyr fremfor at værdsætte dets unikke kreative evner.

I løbet af de to dages program blev det klart, at Schiller Instituttet i dag indtager en enestående position i forhold til at samle styrker og enkeltpersoner fra hele verden for at diskutere disse problemer på måder, der faktisk er forbudt for "politisk korrekte" etablerede fora og medier. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, understregede, at vi, i stedet for at se hver krise i sit eget domæne, er nødt til at tage imod et helt nyt paradigme, en løsning på det højeste niveau, hvorunder alle de andre aspekter er underlagt. Det indebærer en tankegang, som Nicholas Cusanus definerede som 'Coincidentia Oppositorum' eller modsætningernes sammenfald.

Alle de mange og varierede præsentationer fra de to dage er tilgængelige på Schiller Instituttets hjemmeside samt Youtube, med simultan-oversættelser på fransk, tysk, spansk og russisk. Vi opfordrer alle vores læsere til at følge dem på

<https://schillerinstitute.com/blog/2020/08/13/conference-war-drive-towards-armageddon-or-a-new-paradigm-among-sovereign-nations-united-by-the-common-aims-of-mankind/>.

At besejre krigsfraktionen og geopolitikken

Det første panel den 5. september havde titlen: "At overvinde geopolitik: hvorfor et P5-topmøde er presserende nødvendigt nu". Panelet sendte en opfordring til verdens borgere om at rejse sig for at stoppe den voksende fare for, at verden vil "gå i søvne" ind i en termonuklear tredje verdenskrig, og opfordrede lederne af de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd til at mødes og tackle den flerstrengede krise.

Sessionen begyndte med et videoklip af Lyndon LaRouche fra september 2000, hvori han beskrev det overordnede strategiske spørgsmål i dag, lige som igennem de sidste 300 år af vestlig historie – som den grundlæggende modsætning mellem det Britiske Imperiums politik, som repræsentativt for den oligarkisk model, og USA's grundlæggende principper som udtrykt i uafhængighedserklæringen og forordet til den amerikanske forfatning. Hovedtalen blev derefter givet af Helga Zepp-LaRouche, der behandlede formålet med konferencen og det tvingende behov for at gøre en ende på geopolitikken baseret på det "del og hersk"-motto, der i den nyere tid mest er forbundet med det Britiske Imperium.

Det manifesteres i dag med forsøget på at påtvinge en "unipolar verden" under angloamerikansk ledelse, hvilket forhindrer enhver (opfattet) fjende – som Kina eller Rusland – i at komme frem. Denne dårskab afspejles i handelskrigen og optrapningen af NATO's militære provokationer over hele verden, på baggrund af sammenbruddet af City of London og det

Wall Street-centrerede finansielle system. (Et uddrag af fru LaRouches tale offentliggøres nedenfor). Hun blev efterfulgt af Andrey Kortunov, generaldirektør for det Russiske Råd for Internationale Anliggender, der advarede om, at nedbrydningen af de forskellige våbenkontrolaftaler bringer verden i fare, men også giver en mulighed for at opnå noget bedre, forudsat at muligheden udnyttes i tide. Han understregede også vigtigheden af internationalt samarbejde mellem staterne for at standse en anden trussel, nemlig international terrorisme, og specifikt faren for at terrorgrupper får adgang til atomvåben.

Panelet hørte derefter fra mange amerikanere, der er meget bekymrede over den potentielt ekstremt farlige situation i USA i dag, hvor resultatet af præsidentvalget til november er af største betydning for hele verden. Ed Lozansky, præsident for det amerikanske universitet i Moskva; Martin Sieff, ledende korrespondent for UPI og en stipendiat fra det samme universitet i Moskva samt tidligere republikanske senatorrådgiver James Jatras har samarbejdet om at afsløre løgnene mod præsident Trump i forbindelse med Russiagate . De talte alle for et bedre forhold mellem USA og Rusland på et tidspunkt, hvor NATO's militære provokationer har skabt større spændinger end på noget tidspunkt siden Den kolde Krig. Dette kræver fjernelse af "krigsfraktionen", ikke kun fra Trump-administrationen, men fra Washington helt og aldeles.

At stoppe kuppet i Washington

Efter en livlig spørgerunde hørte offentligheden fra tre andre amerikanere, der åbent og kraftigt har fordømt korrruption og direkte forbrydelser fra det såkaldte "deep state"-apparat i USA. Pensioneret oberst Richard Black er den tidligere leder af Pentagons strafferetlige afdeling og tidligere statssenator

i Virginia. Han gennemgik de nylige de facto opfordringer til et militærkup for at fjerne præsident Trump fra magten, hvis der skulle være nogen tvivl om valgresultaterne i november – opfordringer der er kommet fra både Joe Biden og Hillary Clinton. Endnu mere bekymrende er de offentlige indgreb i den henseende af to pensionerede oberster såvel som de stærkt medieeksponerede personlige angreb på Donald Trump fra pensionerede flagofficerer som John Kelly og John Allen, der udgør overtrædelser af den samlede militære kodeks for militærretten, og burde retsforfølges. Oberst Black har været en åbenlys modstander af de amerikanske militære indgreb i Sydvestasien og Libyen, der har til formål at vælte de siddende regeringer.

Panelet sluttede med tidligere NSA-embedsmænd Kirk Wiebe og Bill Binney, der er førende medlemmer af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS). De afslørede NSA's kriminelle brug af programmer, som de selv har designet, til at spore terrorister, for i stedet at foretage kriminel masseovervågning af amerikanske borgere og andre. Binney gennemgik yderligere det tekniske bevis for, at hverken russerne eller nogen andre har hacket sig ind i Det Demokratiske Partis e-mails. Derfor er hele "Russiagate"-affæren blevet afsløret som et totalt bedrageri, selvom stort set alle etablerede medier har nægtet at dække deres afsløringer. Det første panel hørte også fra formanden for Europa-Parlamentets Gruppe for Identitet og Demokrati, Marco Zanni fra Italien, der talte om "Hvorfor EU er dømt til at fejle".

Han beskrev den knusende nedskæringspolitik, som Bruxelles og ECB pålagde befolkningen i kølvandet på finanskrisen i 2008, som siden er blevet forstærket af virkningerne af Coronavirus og de økonomiske nedlukninger. Han argumenterede stærkt for at

vende tilbage til suveræne nationalstater og økonomier baseret på den reelle økonomi, ikke finansielle bobler.

Verden har brug for kerneenergi

Det andet panel, "Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid", der samlede førende fusions- og rumforskere fra USA, Europa og Sydafrika, var en klar illustration af konferencens formål. Fordi gennembrud inden for fusionskraftudvikling, udforskning og udvikling af himmellegemer er afgørende for menneskehedens fremtid, er disse forskere involveret i internationalt samarbejde i alt deres arbejde.

Sanktioner, straftold og andre barrierer og spændinger påvirker for eksempel ikke den internationale termionukleare eksperimentelle reaktor (ITER), som direktøren Dr. Bernard Bigot forklarede publikum; og dette store projekt modtager bidrag i form af teknik og produktion fra snesevis af nationer rundt om i verden.

Panelet blev åbnet af Jason Ross fra Schiller Instituttet, der præsenterede Lyndon LaRouches unikke forståelse af udviklingen af en fysisk økonomi, som skal baseres på videnskabelige gennembrud i forståelsen af universets love og anvendelsen af dem gennem teknologiske fremskridt i produktionsprocesser. I den henseende talte LaRouche meget tidligt for udvikling af termionuklear fusionskraft som det væsentligste næste skridt i menneskelig fremgang. Panelet omfattede foruden Bernard Bigot, direktør for ITER i det sydlige Frankrig (jvf. mere nedenfor), Stephen O. Dean, præsident for 'Fusion Power Associates', og Michael Paluszek, præsident for 'Princeton Satellite Systems', der talte om raketfremdrivning med fusionskraft. Dr. Sergey

Pulinets er hovedforsker ved 'Space Research Institute' ved det Russiske Videnskabsakademi. Han advarede om farerne ved våbenudnyttelse i rummet, og talte om behovet for internationalt samarbejde inden for rumvidenskab for at forudsige og forhindre fænomener, der påvirker vores jord, såsom klimaforandringer og jordskælv. Han polemiserede også mod brugen af totalt upålidelige "grønne energikilder" til at drive en moderne økonomi.

Kelvin Kemm, tidligere bestyrelsesformand for 'South African Nuclear Energy Corporation', insisterede på, at det haster med at udvikle atomkraft i Afrika, samtidig med at han afviste den "imperialistiske" ideologi bag forsøgene på at forhindre fattige lande i at erhverve avancerede teknologier.

Bælte- og Vejinitiativet bliver til Verdenslandbroen

Det tredje panel fremlagde forudsætningerne for en helstøbt økonomisk udvikling og produktiv beskæftigelse ved hjælp af Kinas Bælte- og Vejinitiativ som det i øjeblikket vigtigste og største projekt til forbedring af levestandard og forbindelser mellem nationer gennem infrastruktur. Dennis Small fra Schiller Instituttet gennemgik Instituttets forslag om at skabe 1,5 milliarder produktive job over hele verden (inklusive 50 millioner i USA), baseret på videnskaben om fysisk økonomi udviklet af Lyndon LaRouche.

Fra Ukraine talte præsident for det Progressive socialistiske Parti og tidligere parlamentsmedlem, Natalia Vitrenko, om de akutte farer i Østeuropa som et resultat af den nye fase i våbenkapløbet, der forventes inden for de næste måneder. Hun

beskrev også den beklagelige økonomiske status i Ukraine i dag, seks år efter kuppet på Maidan, sammenlignet med den relative dynamiske udvikling i Hviderusland, som lige nu står over for en NATO-'farverevolution/regimeskifte'-operation. Italiens tidligere vicegeneralsekretær for økonomisk udvikling, Michele Geraci, har været vidne til Kinas fantastiske udvikling på første hånd, efter at have boet der i 10 år. Han opfordrede kraftigt EU og resten af verden til at udnytte Bælte-og Vejinitiativet til at udvikle deres egne økonomier. Han er en fast tilhænger af samarbejde snarere end handelskrige, som meget vel kan vende sig mod dem, der tilskynder dem.

Pakistans Hassan Daud Butt er tidligere projektdirektør for den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, hvis enorme fordele i forhold til at transformere alle aspekter af livet i hans land, blev præsenteret. Han blev efterfulgt af Marcelo Muñoz fra Spanien, dekanen for spanske forretningsmænd i Kina, der forklarede Kinas stræben efter samarbejdsforbindelser, herunder de historiske og kulturelle synspunkter.

Fra Tyskland hørte deltagerne fra Dr. Björn Peters, en energianalytiker, der organiserer 'Nuclear Pride Association'. Han begyndte med at bemærke, at billig energi er nøglen til enhver vellykket økonomi. I det lys har den energiovergang, der blev indført af den tyske regering, været en fiasko, da elektricitet ikke kun er blevet meget dyrere, men den største energikilde, der er både ren og billig, nemlig kernekraft, er blevet afskrevet.

Opbygning af et verdensomspændende sundhedssystem

Panel IIII omfattede endvidere et halvt dusin ledere indenfor

offentlig sundhed i bekæmpelsen COVID-pandemien i de sydlige stater i USA, ledet af den tidligere amerikanske sundhedschef, Joycelyn Elders. Hun har tilsluttet sig den begæring, der blev iværksat af Helga Zepp-LaRouche for et par måneder siden om dannelsen af en "Komité for Modsætningernes Sammenfald". Som hun udtrykte det, ville det skabe et "internationalt kor" for oprettelsen af et slags "Apollo-projekt", et verdensomspændende sundhedsprojekt, der ville blive udført med samme beslutsomhed og massemobilisering som månelandingsmissionen, søsat på daværende tidspunkt af John Kennedy.

Hvor meget et sådant sundhedssystem er tiltrængt i Afrika, blev taget op af de næste to talere. Ghanas ambassadør i Canada, Ayikoi Otoo, præsenterede de fremskridt der er gjort i hans land de sidste par årtier, med indførelsen af en obligatorisk sygesikringsordning for alle. Regeringen planlægger i øjeblikket at bygge 101 nye hospitaler over hele landet, herunder i geografiske områder, der er vanskelige at få adgang til. Fra Republikken Congo gennemgik Marlette Kyssama-Nsona, leder i Panafrican League, UMOJA, og specialist i folkesundhedsspørgsmål, den katastrofale situation i hendes land, som dog kunne vendes, forudsat at det internationale samfund går ind for det (jvf. nedenfor for uddrag fra Kyssama-Nsonas præsentation).

En global renæssance kunne være forestående

Det sidste panel behandlede den klassiske kulturs rolle, såvel som det akutte behov for at brødføde alle verdens folk. I sin indledende præsentation udfordrede den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, nuværende præsident for Solidarité et Progrès, publikum på spørgsmålet om, hvorfor vi i den transatlantiske verden i særdeleshed, i lyset af

krigsfaren og det sociale kaos i dag, ikke har igangsat en mobilisering for at forhindre dem og krævet udvikling for de fattigste regioner i verden.

Cheminade fortsatte med at besvare spørgsmålet med mange eksempler på det kulturelle forfald, der har overtaget. På mange måder viste han, at Europa "har forrådt sin egen sande kultur", nemlig den der stammer fra de forskellige renæssanceperioder, hvilket den indiske filosof Tagore forstod så godt. Et lignende tema blev taget op af Michael Billington, den asiatiske efterretningsdirektør for EIR Washington, der drog en parallel mellem den platoniske tanke-skole, der inspirerede alle de efterfølgende store tidsaldre i Europa, og konfucianismen, som nu bevidst genoplives i Kina.

Udfordringen med at brødføde verden og give rimelige priser til producenterne blev behandlet i præsentationer af både Marcia og Bob Baker fra Schiller Instituttet i USA og tre landbrugsledere, der er stærkt involveret i kampen imod fødevarekarteller verden over.

Todages programmet sluttede med videoen af en storslået opførelse af Beethovens messe i C-dur af Schiller Instituttets Kor i New York City fra 2018. Dette værk er et af højdepunkterne i den menneskelige historie, og et dybt vidnesbyrd om det ubegrænsede kreative potentiale i ethvert menneske.

Krigshøgenes optrapning gør et topmøde mere nødvendigt end nogensinde. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, den 10. September 2020.

Mens krigstrommerne lydere alt højere, og antallet af truende sammenstød i luften og til søs stiger, er det mere nødvendigt end nogensinde, at et topmøde mellem de mægtigste nationer finder sted så snart som muligt. Den volsende retorik imod Rusland og Putin omkring historien om "forgiftningen" af Navalny – der bliver spredt med den sædvanlige hjælp fra Storbritanniens Porton Down, et laboratorie for kemiske krigsvåben, og fra den britiske presse – var måske afgørende for Putins beslutning om ikke at deltage i FN's Generalforsamling i New York i denne måned.

Afsløringen af en kupfraktion blandt tidligere militærpersonel, af fhv. oberst og advokat Richard Black på Schiller Instituttets konference sidste weekend, giver genlyd vidt omkring, idet den afspejler holdningen blandt patriotiske militærfolk, der afviser ideen om et militærkup mod Trump.

Præsidenten pegede selv på "krigspartiets" rolle i en pressekonference den 7. september, hvor han talte om Eisenhowers advarsel om det militære industrielle kompleks, og beslutningen, der blev meddelt onsdag, om at trække de amerikanske styrker ud af Irak er et tegn på, at det er hans klare hensigt at holde sit løfte og

bringe en ende på de “uendelige krige”.

I sin beskrivelse af denne farefulde strategiske situation, opfordrede Helga Zepp-LaRouche sit publikum til at bruge Schiller Instituttets konference til at opløfte niveauet for dialog blandt befolkningen. Spørgsmålet der må stilles er: “vil du have krig eller fred?”. Hvis du vil freden, så tilslut dig vores kampagne for at sikre, at et topmøde finder sted FØR det amerikanske valg, for denne opgave vil kun blive sværere som tiden går, netop fordi krigspartiet forbereder en total forfatningsmæssig krise i forbindelse med valget.

Konferencehøjdepunkter: Overvind geopolitikken Hvorfor et P-5 møde er presserende nu

Konferencehøjdepunkter

Taler liste:

Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), grundlægger og præsident,
Schiller Instituttet

Velkomst og åbningstale

Lyndon H. LaRouche Jr. (1922-2019)

Tale holdt på Schiller Instituttets "Labor Day"-konference i år 2000.

Andrey Kortunov (Rusland), generaldirektør for Det russiske råd for internationale Anliggender

Den strategiske betydning af forholdet mellem Rusland og USA.

Oberst Richard H. Black (USA ret.), Tidligere leder af hærens strafferetlige afdeling i Pentagon; tidligere statssenator, Virginia

Uforenelige problemstillinger skubber verden i retning af en katastrofe.

Risikerer vi et militærkup?

Kirk Wiebe, tidligere Senior Analyst, National Security Agency

Den 11. september, en unødvendig tragedie.

William Binney (USA), tidligere teknisk direktør, National Security Agency

Forsvar forfatningen mod overvågningsstaten!

Franklin D Roosevelt's ufærdige projekt

Den 3. september (EIRNS) – Kinas præsident sendte i går Ruslands præsident en besked i anledning af fejringen af 75-året for afslutningen af 2. verdenskrig, som markerede nederlaget for fascismens svøbe, hvori han lovede "resolut at beskytte sejren under 2. verdenskrig" mod dem, der i dag ville rulle den tilbage. Præsident Xi Jinping opfordrede også hele det internationale samfund til at slutte sig til Kina og Rusland for at fremme "opbygningen af et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden for at give fremtidige generationer mulighed for at nyde en verden med varig fred, universel sikkerhed og fælles velstand".

Disse prisværdige mål for hele menneskeheden – fred, sikkerhed, velstand – er en ret præcis gentagelse af FDRs mindeværdige fire friheder, der blev bekendtgjort i 1941, og som han også krævede indført overalt i verden.

Men hvordan kan dette gøres, når verden befinder sig ved et minut før midnat? Når rækken af amerikanske og NATOs militære provokationer mod Kina og Rusland kunne tippe over til faktisk krigsførelse i løbet af et øjeblik? Når den britiske marionetdukke, Mike Pompeo, i teatralisk raseri, forsøger at gennemføre en fuld økonomisk afkobling mellem USA og Kina og afviklingen af Bælte- og Vejinitiativet? Når COVID-pandemien fortsætter sin dødbringende march over planeten? Når præsident Donald Trump, og rent faktisk det amerikanske forfatningsmæssige system, forbliver i sigtekornet af et britisk kup?

"Vi må begynde ud fra en klar opfattelse af det niveau, hvorfra der er en vej ud af dette," sagde grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, den 1. september", og

det er niveauet for Lyndon LaRouches løsninger, som han udviklede i løbet af det sidste halve århundrede". Denne fremgangsmåde vil lede drøftelserne i weekendens konference i Schiller Instituttet. Zepp-LaRouche sagde, at med dens fremtrædende talere fra hele verden er konferencen "lige nu en yderst vigtig platform til at ændre verdens dagsorden fra ekstrem konfrontation, forhåbentlig, at få tilstrækkelig mange til at forstå, at hvis dette fortsætter er vi på vej mod krig, og at vi er nødt til at erstatte den slags tilgang med dialog, samtale og samarbejde, der fører til gennemførelsen af Lyndon LaRouches politik".

POLITISK ORIENTERING den 3. september 2020:

Vil oligarkiet starte krig for at forhindre et genvalg af Donald Trump?

Vær med på konferencen.

Med formand Tom Gillesberg

Sejr er påkrævet inden valget

Den 25 august (EIRNS) – Demokraternes konvent i sidste uge demonstrerede for hele verden, at mindet om Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy er blevet fuldstændigt udslettet fra grødhovederne i partiets elite, både de ældre 'boomere' og den narkotikaplagede yngre generation. Der var ingenting om FDR's store infrastrukturelle programmer, som skabte den elektrificerede nation, der var i stand til at frembringe "demokratiets arsenal", som besejrede fascismen. Der var heller ikke tilnærmelsesvis en antydning af inspiration, som i JFK's erklæring om, at "Vi vælger at rejse til Månen i dette årti samt gøre de andre ting, ikke fordi de er lette, men fordi de er svære, fordi dette mål vil tjene til at organisere og målrette vores energier og færdigheder". I stedet for dette præsenterede det smuldrende Demokratiske Parti et racistisk portræt af "identitetspolitik".

Som Kamala Harris udtrykte det – giver vi folk chancen for at stemme på mennesker, der "ligner dem selv". Eller som manikæiske Joe udtrykte det: stem på mig, fordi: "Jeg vil være en allieret med lyset, ikke med mørket." (<https://da.wikipedia.org/wiki/Manik%C3%A6isme>, *-red.*)

Nancy Pelosi rasede i dag i medierne, i en tilstand af høj angstelse, at præsident Donald Trump og hans tilhængere i Kongressen er "statens fjender... indenlandske fjender", der forsøger at "skræmme folk fra at stemme", og til at "bifalde russisk indgriben i vores valg ved at tillade Putin at beslutte, hvem der skal være præsident i stedet for det amerikanske folk".

Til anerkendelse for det Republikanske Parti, modvirkede de den første aften af deres konvent demokraternes racistiske "identitetspolitik" med optimisme og tro på fremtiden. En række sorte valgte embedsmænd og personligheder pegede på præsident Trumps bekymring for den mest grundlæggende af de

menneskerettigheder, der bliver nægtet mindretallene i USA – hvad FDR kaldte “frihed for mangel”. Senator Tim Scott fra South Carolina lukkede konventet og drøftede “mulighedszoner”, som han og præsidenten har lanceret i de indre byer i Amerika med det formål at skabe job og jobtræning for nationens “glemte mænd og kvinder”. Han talte om “udviklingen af det sydlige ‘hjerter’ [af USA]” og pegede på sin valgsejr over sønnen til en berygtet racist og bemærkede, at hans bedstefar, der droppede ud af skolen i tredje klasse for at plukke bomuld, levede for at se sit barnebarn blive den første sorte mand, der blev valgt til Kongressen og derefter til senatet fra South Carolina. En anden sort valgt embedsmand, statsrepræsentant Vernon Jones, en demokrat fra Georgia, sagde, at det Demokratiske Parti “ikke ville have, at sorte mennesker skulle forlade plantagen,” og roste Trump for at yde finansiering til de historiske sorte universiteter og for at gennemføre kriminalretsmæssige reformer samt for at forsvare politiet mod anarkiet på gaderne.

Matt Gaetz, en republikaner fra Florida, bemærkede, at Donald Trump er den første præsident siden Ronald Reagan, der ikke har startet en krig.

Men republikanerne har endnu ikke taget fat i de foranstaltninger, der kræves for at vende den eksistentielle trussel, som nationen og verden nu står overfor, som LaRouche-bevægelsen præsenterede i programmet: “The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs.” (LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har behov for 1,5 milliarder nye, produktive job).

Ironisk nok har præsident Trump selv på forskellige tidspunkter taget fat på flere af de vigtigste punkter i dette program. Han forsøgte at afslutte de “uendelige krige”, alt imens han forsøgte at opbygge venskab og samarbejde med Rusland og Kina. Men det var ikke kun demokraterne, der samarbejdede med den britiske efterretningstjeneste i

“Russiagate” og nu “Chinagate” for at stoppe ethvert amerikansk venskab med Rusland eller Kina – de republikanske kredse, der omgiver præsident Trump – med udenrigsminister Mike Pompeo i spidsen – er lige så opmærksomme på at bryde denne indsats, at dæmonisere både Rusland og Kina og drive verden til randen af krig.

Trump må tage ved lære af Ronald Reagan, der brød med det britiske imperiums kontrollerede miljø for den imperialistiske opdeling af verden i øst mod vest, ved at arbejde med Lyndon LaRouche, og vedtage LaRouches forslag om at samarbejde med russerne (det daværende Sovjetunionen) om opbygning af et rumbaseret forsvar mod atomvåben, for dermed at ”gøre kernevåben forældede”, som Reagan udtrykte det i sin berømte tv-tale til nationen den 23. marts 1983. Hvis præsident Trump fulgte dette eksempel og accepterede LaRouche-planen om et møde mellem lederne af USA, Rusland, Kina og Indien, for at stå op imod det britiske imperiums ”del og hersk” og tackle de mange trusler mod civilisationen, som menneskeheden står overfor i dag, kunne disse problemer løses. Putin har foreslået en variation af LaRouches ”fire magts-forslag”, med et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN’s Sikkerhedsråd, hvilket er blevet accepteret af alle fem ledere, men uden en bestemt dato.

Schiller Instituttets konference, der er planlagt til 5.-6. september, vil være et eksempel på den slags samarbejde mellem nationer der er påkrævet, med en dagsorden der dækker hele spektret af den globale krise – strategisk, videnskabelig, økonomisk og kulturel. Mobiliser alle I kender til at deltage i denne virtuelle begivenhed. Tilmeld jer til konferencen: “På krigsstien mod Armageddon”, eller “Et nyt paradigme blandt suveræne nationer, der er forenet af de fælles mål for menneskeheden?”

At vinde kampen

Den 23. august (EIRNS) – Uden en vision at stræbe efter kan der ikke være nogen fremtid. Hvad er det for en vision, der opildner dem som skaber betingelserne for ekstremt kaos i verden?

Mike Pompeos trick i FN torsdag den 20. august – hvor han forelagde breve til FN's generalsekretær og den nuværende præsident for Sikkerhedsrådet med krav om en genoptagelse af sanktioneerne mod Iran – var helt klart ikke beregnet på at opnå støtte for USA's holdning, men at forårsage en krise i selve FN's Sikkerhedsråd. Det totale fravær af opbakning sås i forbindelse med resolutionen, der af USA blev forelagt FN's Sikkerhedsråd den 14. august, og hvori der blev opfordret til sanktioner mod Iran; [resolutionen] modtog en enkelt jastemme – fra Den Dominikanske Republik – veto fra Rusland og Kina, mens alle andre nationer afholdt sig fra at stemme. Iranske lovgivere har indført en lov om at trække sig ud af atom-aftalen i tilfælde af et sådant 'snapback' af sanktioner.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov forklarede det på denne måde: at opfordringen til genoptagelse af sanktioneerne "vil ikke producere noget resultat alligevel, men det kunne muligvis føre til en meget alvorlig skandale og en splittelse i FN's Sikkerhedsråd, og i sidste ende undergrave dets autoritet. "Hvordan? Hvad sker om 30 dage, når sanktioneerne mod Iran ifølge Pompeo skal genoptages, med fraværet af en modsatrettet FN-resolution (en beslutning, som USA ville nedlægge veto imod)? Hvem vil være i stand til at tage stilling til fordelene ved den amerikanske holdning? Dette er som en forfatningskrise uden en højesteret. Lavrov understregede, at dette er en del af en række handlinger, der erstatter "international lov" med den (britisk støttede)

opfattelse af en "regelbaseret orden".

Husk at Trump afviste at iværksætte et luftangreb mod Iran med henvisning til antallet af dødsfald, som operationen ville forårsage. Dette behagede ikke Sir Kim Darroch – den britiske ambassadør i USA og koordinator for 'Trump-hviskere'... Darroch skrev i et memo til London: "[Trump's] påstand om at han ombestemte sig på grund af forudsigelsen om 150 dræbte og sårede holder imidlertid ikke; han ville givetvis have hørt dette tal i hans indledende briefing. Det er mere sandsynligt, at han aldrig var fuldt ud indforstået, og at han var bekymret for, hvordan dette tilsyneladende omslag af hans kampagneløfter fra 2016 ville se ud i 2020 [ved det næste valg]". Med sin tænkehat på gennemtænkte Sir Kim, hvad der kunne ændre resultatet: "Blot et yderligere iransk angreb et sted i regionen kunne udløse endnu en kovending af Trump. Desuden vil tabet af et enkelt amerikansk liv sandsynligvis gøre en afgørende forskel. "Et halvt år efter at Sir Kim forlod Washington, D.C. i skam, blev den iranske general Qassem Soleimani dræbt af en amerikansk drone, mens han foretog en diplomatisk mission i Irak. Grunden? Trump: "Soleimani planlagde forestående og uhyggelige angreb på amerikanske diplomater og militært personel." Hans død var berettiget, da han angiveligt forhindrede netop det scenario, Sir Kim havde visualiseret.

Det var i umiddelbar forlængelse af Soleimanis drab, at Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche opfordrede til et hastetopmøde mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at forhindre optrapning af konflikten og for at tackle årsagerne til den strategiske ustabilitet i verden – britiske finans kredse og geopolitik. Den russiske præsident Vladimir Putin har siden opfordret til et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, netop det ledelsesorgan i verden, der i øjeblikket trues af Pompeo's destruktive handlinger. Alle fem ledere er principielt enige om et sådant topmøde, og FN's Generalforsamling i september

**september 2020:
Krigsmagernes dommedagskurs,
eller et nyt paradigme blandt
suveræne nationer
forenet gennem menneskehedens
fælles mål?**

**PANEL I video og engelsk
afskrift (d. 5. sept.):**

**At overvinde geopolitik:
Hvorfor et P-5-topmøde er
presserende nødvendigt nu.
Også paneler II-IV.**

**Panel I: Se det engelske afskrift nedenunder. Her er
talerlisten:**

1. Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), grundlægger og præsident,
Schiller Institut
2. Andrey Kortunov (Rusland), generaldirektør for Det russiske
råd for internationale Anliggender
3. Dr. Edward Lozansky (US), American University i Moskva;
Moscow State University
4. Martin Sieff (USA), senior korrespondent for

udenrigsanliggender, UPI; Senior Fellow, American University i Moskva

5. James Jatras (USA), tidligere rådgiver, det amerikanske senats republikanske lederskab

6. Spørgsmål og svar, del 1

7. Marco Zanni (Italien), formand, Europa-Parlamentets gruppe for identitet og demokrati

8. Oberst Richard H. Black (USA ret.), Tidligere leder af hærens strafferetlige afdeling i Pentagon; tidligere statssenator, Virginia

9. William Binney (USA), tidligere teknisk direktør, National Security Agency og Kirk Wiebe, tidligere Senior Analyst, National Security Agency

10. Spørgsmål og svar, del 2

Hele konferencen:

Dato: Lørdag og søndag den 5.-6. september 2020

Tid: kl. 16 – 24 dansk tid, eller fra arkivet bagefter.

Sted: Hvis du tilmelde dig [her](#), får du et link sendt direkte til din e-mail.

Ellers vil vi lægge YouTube's live stream på vores danske hjemmesides forside.

Paneler: Talerlisten findes nedenunder

PANEL II (Lørdag 21:00 – 24:00 dansk tid)

Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid:

PANEL III (Søndag 16:00 – 20:00 dansk tid):

Bælte- og Vejinitiativet bliver til Verdenslandbroen & Franklin D. Roosevelts uafsluttede projekt:

PANEL IV (Søndag 21:00 – 24:00 dansk tid):

Opbygning af tillid i internationale relationer: Klassisk kulturs rolle og bekæmpelse af global hungersnød:

Tilmelding: Klik her for at tilmelde dig og modtage talerlisten og opdateringer

Ellers kan den ses her: www.schillerinstitut.dk eller www.schillerinstitute.com

Kontakt: for mere information: Michelle Rasmussen +45 53 57 00 51, si@schillerinstitut.dk

Foreløbigt konferenceprogram:

Arrangementet udsendes live på Zoom og YouTube. Der vil være simultantolkning på spansk, fransk og tysk på Zoom-plattformen.

(Det følgende er en delvis liste over talerne. Hvert panel indeholder rigelig tid til spørgsmål og svar.)

PANEL II (21:00 – 24:00): Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid

1. Jason Ross (USA), videnskabsrådgiver ved Schiller Instituttet

2. Dr. Bernard Bigot (Frankrig), generaldirektør for den internationale termonukleare eksperimentelle reaktor (ITER), tidligere direktør for den franske kommission for alternativ

energi og atomenergi (CEA)

3. Sergey Pulinets (Rusland), Principal Research Scientist, Space Research Institute, Det Russiske Videnskabsakademi

4. Dr. Stephen O. Dean (USA), præsident, Fusion Power Associates (10)

5. Michael Paluszek (USA), Princeton Satellite Systems

6. Philip Tsokolibane (South Africa), head of LaRouche South Africa

7. Dr. Kelvin Kemm (South Africa), CEO, Stratek Business Strategy Consultants, former board chairman, South African Nuclear Energy Corporation

6. Spørgsmål og svar

**PANEL III (16:00 – 20:00): Bælte- og Vejinitiativet bliver til
'Verdenslandbroen'; Franklin D.
Roosevelts uafsluttede projekt**

1. Dennis Small (USA), latin-amerikansk redaktør, EIR

2. Dr. Natalia Vitrenko (Ukraine), præsident for Progressive Socialist Party, tidligere parlamentsmedlem og præsidentkandidat

3. Michele Geraci (Italien), tidligere minister for økonomisk udvikling

4. Hassan Daud Butt (Pakistan), tidligere projektdirektør, CPEC; Administrerende direktør for Khyber Pakhtunkhwa Provincial Board of Investment & Trade

5. Marcelo Muñoz (Spanien), grundlægger og præsident emeritus for Cátedra China, dekan for spanske forretningsmænd i Kina

6. Dr. Björn Peters (Tyskland), fysiker, iværksætter og politisk rådgiver inden for energi, bæredygtighed og råvarer

7. Spørgsmål og svar, del 1

8. Dr. Joycelyn Elders (USA), tidligere chef for USA's sundhedsvæsen m.m.

9. Marlette Kyssama-Nsona (Republikken Congo), farmaceutisk kemiker, politisk leder af Panafrican League UMOJA og specialist i folkesundhedsspørgsmål

10. Spørgsmål og svar, del 2

PANEL IV 21:00 – 24:00): Opbygning af tillid i internationale relationer: Klassisk kulturs rolle og bekæmpelse af global hungersnød

1. Jacques Cheminade (Frankrig), leder af Solidarite & Progres, tidligere præsidentkandidat

2. Marcia Merry Baker (USA), EIR-redaktionen

3. Bob Baker og amerikanske landbrugsledere:

Ron Wieczorek, South Dakota cattle rancher, LaRouchePAC

Nicole Pfrang, Kansas Cattlemen's Association Secretary-Treasurer, cattle rancher

Mike Callicrate, Colorado, cattle rancher, Owner, Ranch Foods Direct:

4. Paul Gallagher (U.S.), EIR Editorial Board

5. Fred Haight (Canada), Schiller Instituttet

6. Michael Billington (US), chef for asiatiske anliggender, Executive Intelligence Review

7. Spørgsmål og svar

8. Beethoven-messe i C-dur, opførelse af Schiller Instituttets kor i New York City.

Mange mennesker rundt om i verden, som er uvidende om, at en løsning til de mangfoldige kriser i den nuværende verden potentielt eksisterer, reagerer med stadigt større fortvivlelse og radikalisering på den ene eller anden måde, eller trækker sig tilbage til deres privatsfære. Mistilliden til regeringer og førende institutioner i størstedelen af verden har aldrig før været så stor. På et og samme tidspunkt er vi konfronteret med en pandemi, der er ude af kontrol, et økonomisk sammenbrud udløst, men ikke forårsaget, af pandemien, et kommende kollaps af det transatlantiske finanssystem og den stigende fare, ikke blot for en ny kold krig, men for at det utænkelige rent faktisk kunne ske, og en tredje, denne gang atomar, verdenskrig kunne bryde ud. Vi er i sandhed konfronteret med et systemisk sammenbrud – enden på en epoke.

Det bliver nu stadigt tydeligere for mange kredse rundt om i verden, at Lyndon LaRouches advarsel i 1971 var absolut profetisk: at Richard Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte de faste valutakurser med et internationalt system for flydende valutakurser, og åbningen af vejen til monetarisme, ville føre til faren for en ny fascisme, depression, pandemier og krig. Det er også klart, at hvis vores verden skal undslippe disse meget reelle farer, så må vi implementere en presserende reorganisation af verdens finansielle og økonomiske system i den fysisk-økonomiske tradition fra Leibniz og Hamilton, som LaRouche har været fortaler for i årtier.

Lyndon LaRouche har i lang tid opfordret til en firemagts-aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien, som det bedste udgangspunkt for at påbegynde et sådant nyt paradigme. I dag er den eneste synlige struktur, som, realistisk set, hurtigt kan føre i denne retning, en konference blandt de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, som foreslået af Præsident Putin i januar. De fem atommagter har et særligt ansvar for at blive enige om principper, som kan garantere

menneskehedens overlevelse på lang sigt. Dette er særligt presserende i lyset af det faktum, at vores verden, med ophævelsen af så mange internationale traktater om våbenkontrol og andet, er faretruende tæt på at styrte ind i lovløshedens æra.

Men disse fem nationer må understøttes af et kor af andre nationer, individer og institutioner fra hele verden, som må kræve, at de trækker verden tilbage fra afgrundens rand. Dette topmøde må tilskyndes til at adoptere følgende:

- En mekanisme til at løse alle internationale problemer gennem dialog og diplomati.

- Et Nyt Bretton Woods-system – i overensstemmelse med Franklin D. Roosevelts intention og uddybet af Lyndon LaRouche – med det eksplicitte formål, at overvinde fattigdom og underudviklingen af de såkaldte udviklingslande, og som må begynde med skabelsen af et moderne sundhedssystem i alle lande.

- En aftale om at gøre programmet »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« til grundlaget for sikringen af de mest moderne standarder i infrastruktur og industriel udvikling for alle lande på kloden.

- En ny sikkerhedsarkitektur baseret på verdenssamfundets fælles økonomiske interesser, hvilket indebærer sikkerhedsinteresserne for hver enkelt nation. De farvede revolutioner og destabiliseringer, som i øjeblikket orkestreres af det Britiske Imperium og dets bankerotte finansinteresser, mod regeringer, som de ikke kan lide, må have en ende – dette inkluderer blandt andet destabiliseringen af Donald Trumps, Xi Jinpings og Vladimir Putins regeringer.

- Et internationalt samarbejde i et forceret program for at bemestre fusionsenergi, et internationalt samarbejde indenfor rumfart for at bygge en by på såvel Månen som Mars, og et videnskabeligt samarbejde om forståelsen af liv.

– En aftale for at påbegynde en sand kulturel dialog, hvor hver kultur og civilisation forpligter sig til at lære om de bedste traditioner og universelle bidrag af andre, som grundlaget for fred og forståelse, og en ny verdensomspændende renæssance.

Der er præcedens for sådan en tilgang. Efter 150 år af religiøs krigsførelse i Europa, hvilket kulminerede i Trediveårskrigen, blev alle grupper, der tidligere havde bekriget hinanden, enige om vedtagelsen af Den Westfalske Fred. De indså, at hvis kampene fortsatte, så ville der ingen være nogen tilbage, som kunne nyde sejren. Den aftale etablerede det moderne grundlag for alle internationale love blandt nationer. Det er nu på tide, at basere international lovgivning på den lovmæssighed der findes i det fysiske univers. Det er det eneste sprog, som har evnen til at eliminere enhver misforståelse og tilsyneladende interessekonflikter på et lavere niveau.

Schiller Instituttets kommende konference vil stræbe efter at bidrage med idéer hen imod dette mål.

Tilmelding: Klik her for at tilmelde dig og modtage talerlisten og opdateringer

Ellers kan den ses her: www.schillerinstitut.dk eller www.schillerinstitute.com

Hvis dette er den 'pandemiske depression', så genopliv LaRouches politik for at stoppe den

Den 10. august (EIRNS) – Denne uge markerer årsdagen for d. 15. august, 1971, da Præsident Richard Nixon blev overtalt til at ødelægge Franklin Roosevelts valuta- og kreditsystem (Bretton Woods), hvilket sendte den industrielle sektor ud i ukontrolleret spekulation og lønnedgang i et halv århundrede. Lyndon LaRouche fordømte dette tiltag af Richard -"Jeg er nu en Keynesianer i økonomi"-Nixon, og sagde at det åbnede døren til en fascistisk nedskæringspolitik og økonomisk depression, medmindre det blev forkastet. LaRouche besejrede en af verdens førende keynesianere angående dette tema i en debat på et universitet i december 1971, og satte sig for at ændre denne skrækkelige fejl ved at genoplive Roosevelts oprindelige intention ved Bretton Woods – kreditter til teknologisk og industriel udvikling af Eurasien, Afrika og Sydamerika.

I de næste 45 år var dette hans livs arbejde, og det gjorde ham til en foragtet modstander af det finansielle imperium i City of London og Wall Street, og i særdeleshed – som Roger Stone betonedede dette i LaRouches Politiske Aktionskomité's webcast, d. 2. august – Bush-familien.

Denne uge, næsten som om de ønskede at markere denne dato, d. 15. august, bragte *Foreign Affairs* en hovedartikel under titlen "Den pandemiske depression: Den globale økonomi vil aldrig blive den samme igen"; et dybt pessimistisk indlæg af to af USA's "førende økonomer", Carmen Reinhart (Harvard Kennedy School) og Vincent Reinhart (cheføkonom for Bank of New York–Mellon). Deres idé om de centrale aktører i denne

krise er, at "centralbankerne" forsøger at opretholde udlån, og "finanspolitiske myndigheder" øser ud af penge til husholdninger til forbrug; og de forventer at det vil tage mange år blot for at vende tilbage til verdensøkonomiens allerede faldefærdige niveau fra begyndelsen af 2020. De udelader fuldstændig Kinas voksende økonomi, samt deres Bælte- og Vejinitiativ for infrastrukturelle projekter.

Med hensyn til udviklingslandene demonstrerer to citater fra Reinhart og Reinhart ørkesløsheden i den nu konventionelle økonomiske tænkning i de store centralbankers verden. "G20-landene har allerede udsat gældsbetalinger for de fattigste 76 lande", skriver de. Men, "flere selvstændige låntagere er i dette år blevet nedgraderet af rating-agenturerne end i noget andet år siden 1980". Og deres konklusion, "løsningen", i den grad at de tillader en sådan for disse nationer, der er blevet desperate af den pandemiske depression? "Embedsmænd bliver nødt til at fortsætte med finanspolitiske og monetære incitamentter."

Tilbage i august 1971, begyndte LaRouche, i grel modsætning hertil, at mobilisere for et topmøde – på den tid blandt Gruppen af de alliancefrie Lande – der tilsluttede sig hans foreslåede Internationale Udviklingsbank, som dog derefter blev saboteret af Henry Kissinger på vegne af City of Londons finansinteresser. Økonomierne kunne ikke blot genoplives, som LaRouches udviklingsplaner viste, men genskabes gennem store projekter i økonomisk infrastruktur, såsom Verdenslandbroen, med transport-, energi- og kommunikationskorridorer, der ville strække sig hen over kontinenterne.

Ved markeringen af den dag, hvor det Britiske Imperium gjorde en ende på Roosevelts Bretton Woods-system, samt erindringen om Lyndon LaRouches profetiske advarsler om konsekvenserne heraf, er et nyt sådant topmøde presserende.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, har

siden januar argumenteret for et topmøde, der, som et minimum, skulle involvere lederne fra USA, Kina og Rusland, for at erstatte disse landes faretruende konfrontationer med et samarbejde for et Nyt Bretton Woods, baseret på Roosevelts model. Ruslands præsident, Vladimir Putin, har været i gang med at organisere for et topmøde (ikke virtuelt, men i virkeligheden) blandt de lande, som grundlagde FN, hvilket i dag er Sikkerhedsrådets fem permanente medlemmer. Lyndon LaRouches plan for processen omkring et sådant topmøde blev formuleret for 38 år siden, denne måned, i et omfattende dokument, *Operación Juárez*, skrevet til den mexicanske præsident, José López Portillo: omorganisering af gælden, baseret på Alexander Hamiltons principper; nationalbank-kreditinstitutioner i hvert land; fælles kreditudstedelse fra de store nationer, som har til hensigt at eksportere kapitalgoder for udvikling; brugen af lynprogrammer indenfor rumforskning og videnskab som motorer for hurtig teknologisk fremskridt.

Anvend disse principper fra LaRouche i en sådan proces omkring topmødet nu: Dermed kan truslen for konfrontation mellem stormagterne, såvel som den "pandemiske depression" hurtigt stoppes – begge på den eneste mulige måde.

Atomkrig – det uundgåelige emne på alles dagsorden

Den 8. august (EIRNS) – I forbindelse med 75-års jubilæet for den atomare tilintetgørelse af Hiroshima og Nagasaki af den britiske marionet Harry Truman – en udslettelse der alene

havde til formål at terrorisere verden til at acceptere en 'verdensregering' (One World Government) udtænkt af det britiske imperium – er der nu dagligt overvejelser i magtens korridorer hos enhver større statsmagt på Jorden om den ekstreme fare for, at en atomkrig vil finde sted igen i dag. De fleste af verdens nyhedsbureauer citerer den tidligere australske premierminister Kevin Rudds ord i *Foreign Affairs*: "Spørgsmålet der stilles nu i hovedstæder verden over, stilfærdigt men nervøst, er, hvor vil dette ende? Det engang utænkelige udfald – egentlig væbnet konflikt mellem USA og Kina – ser nu ud til at være muligt for første gang siden afslutningen af Korea-krigen. Med andre ord står vi over for udsigten til ikke kun en ny kold krig, men også en varm krig". De næste tre måneder, fra nu af og indtil det amerikanske valg, er de mest kritiske for at en hændelse skal føre til krig, advarer han. Da den nuværende australske premierminister, Scott Morrison, blev spurgt om Rudds advarsel, erklærede han sig enig.

Det russiske forsvarsministeriums avis, *Krasnaya Zvezda*, har offentliggjort en detaljeret beskrivelse af den russiske politik for første gangs brug af atomvåben, som det blev bebudet af Vladimir Putin 2. juni. Der er to situationer, der kan retfærdiggøre en sådan første anvendelse, skriver de: først, ved "pålidelig information om opsendelse af ballistiske missiler, der angriber Ruslands territorium og (eller) dets allierede", da Rusland ikke kan vide, om missilet medfører atomvåben eller ej; og for det andet, ethvert forsøg på at ødelægge Rusland "som en stat", hvad enten det er med atomvåben eller andre midler. Artiklen noterer sig USA's tilbagetrækning fra flere internationale våbenaftaler og tilføjer: "Efter afslutningen af [Ny] START-aftalen vil der ikke være nogen eksisterende international aftale, der begrænser det strategiske våbenkapløb, og de amerikanske krigshøge vil have helt frie hænder".

Sanktionerne fra USA, der i går blev pålagt Hongkongs

administrerende chef, Carrie Lam, og ti andre ledere, blev mødt af fordømmelse og latterliggørelse i Kina, hvor de kaldte dem "klovnenumre", "skamløst og foragteligt", en "åbenlys og barbarisk" indblanding i Kinas interne anliggender. Sanktionerne beslaglægger alle ejendomme i USA, der ejes af de sanktionerede personer, og indefryser bankkonti. Luo Huining, Pekings officielle repræsentant i Hongkong, foreslog, at han ville sende 100 \$ til præsident Donald Trump, så han havde noget at indefryse.

Men faren for krig er håndgribelig. Storbritanniens førende rolle i denne galskab er slet skjult. I dag offentliggjorde Wall Street Journal en artikel med titlen "Det er tid til at genoplive Anglosfæren". Forfatteren, Andrew Roberts, er en britisk historiker og medunderskriver af principerklæringen fra det britiske efterretningsorgan Henry Jackson Society, der arbejdede tæt sammen med dronning Elizabeth II og hendes families arkiver for at skrive en biografi om Winston Churchill i 2018, kaldet Churchill: Walking With Destiny (Churchill: gang med skæbnen). Roberts foreslår, at Canada, Australien og New Zealand og Storbritannien (kaldet Canzuk – fire ud af de 'fem øjne') deltager i en økonomisk og militær union, der "straks skulle gøre sin entré på den globale scene som en supermagt, der er i stand til at stå skulder ved skulder med USA i den store, afgørende kamp i det 21. århundrede mod et stadig mere revanchistisk Kina". Canzuk kunne hjælpe USA med dets tildelte rolle (selvfølgelig tildelt af det britiske imperium) som "verdens politimand" – netop hvad præsident Trump har fordømt. "Omkostningerne ved at begrænse og inddæmme Kinas globale ambitioner ville blive den historiske rolle for ikke én, men to supermagter, da det er klart, at EU ikke har nogen interesse i at forsøge at stoppe det kinesiske herredømme i Asien".

Rablende vanvid? Selvfølgelig. Men dette er de rablende galninge, der kastede atombomber på Japan, der trak den "umælende kæmpe" USA ind i koloni-krigene i Indokina (efter at

have myrdet præsident John Kennedy) samt de kolonialistiske krige i Mellemøsten under de anglofile George Bush og Barack Obama.

Forebyggelse af en ny krig vil ikke komme fra en ny "anti-krigsbevægelse". Verden er nu i en tilstand af global opløsning, med en pandemi, massesult, økonomisk forfald, en bristefærdig finansiel boble og faren for termonuklear krig. Som titlen på forummet, der afholdes i dag af LaRouches politiske aktionskomité, antyder, er det nu et spørgsmål om "LaRouches fire Love eller Johannes Åbenbaringens Fire Ryttere". For at gøre det til førstnævnte snarere end sidstnævnte, er det foreslåede topmøde med statscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – et topmøde, som alle fem ledere er enige om, men uden en fastsat dato – absolut presserende.

Den franske præsident Emmanuel Macron har indkaldt til en international konference søndag for at tage fat på krisen i Libanon, som præsident Trump har meddelt, at han vil deltage i. Det er ikke klart, om Rusland og/eller Kina vil deltage, selvom begge er dybt involveret i at sende bistand til Libanon efter eksplosionen og allerede var engageret i økonomisk bistand. Måske kan katastrofen i Beirut skabe en ramme for at bringe verden sammen for at håndtere den globale krise som helhed.

"Russiagate"-kuppets endeligt

og genåbningen af sagen om Lyndon LaRouche

Den 3. august (EIRNS) – Det britiske imperium samt allierede amerikanske efterretningsagenturer bag "overvågningsstaten" er blevet fanget på det forkerte ben, pga. LaRouches politiske Aktionskomité (LaRouchePAC's) gennembrud, opnået lørdag eftermiddag. I et webcast fra d. 1. august, som blev dækket både af prominente, såvel som mindre prominente, medier og genudgivet på hundredvis af hjemmesider og blogs siden den eftermiddag, deltog Roger Stone, den velkendte politiske konsulent og skydeskive for Robert Mueller, sammen med den højt respekterede "whistleblower" fra USA's Nationale Sikkerhedsagentur (NSA), Bill Binney, og talpersoner fra LaRouchePAC, Harley Schlanger og Barbara Boyd. De viste, hvordan anklagerne, samt de offentlige bagvaskelser af Stone, Binney og Lyndon LaRouche alle havde én kilde og én årsag: Beslutningen fra magthaverne i City of London og Wall Street om ikke at tillade, at modstandere af globaliseringen og de "permanente krige" vil blive hørt.

Roger Stone gjorde det klart, ud fra sin personlige viden efter at have ledt Ronald Reagans præsidentkampagne i New Hampshires primærvalg i 1980, at LaRouche blev retsforfulgt fordi, han "irriterede Bush-familien" – en veletableret magt i det finansielle etablissement – og fordi han arbejdede med og parallelt til Præsident Ronald Reagan. Yderligere beviste Stone, at både han selv og Præsident Donald Trump er blevet et mål for disse magter på samme måde. Effekten var, at Stone på udførlig manér ødelagde grundlaget for Robert Muellers anklager rettet mod præsidenten; og i processen "genåbnede sagen om Lyndon LaRouche", hvis retsforfølgelse i 1980'erne blev iværksat af Mueller og William Weld. Hans afsløringer er yderligere uddybet på LaRouchePAC's daglige opdatering, "Morning Briefing", her til morgen.

Bill Binneys kriminaltekniske bevis på at der ikke fandtes noget "hack" af den Demokratiske Nationale Komité (DNC's) computere i 2016, og specielt ikke et af Rusland – kernegrundlaget for "Russiagate"-angrebene mod Trumps præsidentskab – er ikke blevet tilbagevist, efter at det blev præsenteret i oktober 2017 til daværende CIA-chef, Mike Pompeo, som begravede det fuldstændig i tre år. Men med LaRouchePAC's aktiviteter i de seneste uger cirkulerer disse beviser nu vidt og bredt. Det er nu vore læses ansvar at hjælpe med at udbrede disse yderligere.

Dette gennembrud i kampen mod globaliseringens overvågningsstat – som Helga Zepp-LaRouche kaldte "systemet for permanent uretfærdighed" – er en sejr på et tidspunkt, hvor de transatlantiske finanssystemer, kræfterne bag globaliseringen, er bankerotte. De overlever via centralbankernes massive "kunstige åndedræt" gennem et årti. Lyndon LaRouches politisk økonomiske nødforanstaltninger, som han kaldte sine "fire økonomiske love" for at rede nationer, er den eneste vej til økonomisk genrejsning fra sammenbruddet. Megabankerne, centrede i City of London og Wall Street, må opdeles gennem en Glass/Steagall-lovgivning; centralbankerne nationaliseres eller erstattes af hamiltoniske nationale bank- og kreditinstitutter; og de førende nationers bestræbelser indenfor rumfart og fusionsenergiforskning må øges til lynprogrammer for at kolonisere Månen og Mars, således at teknologi og produktivitet kan nå nye højder her på Jorden.

Det var således, at LaRouche definerede "genrejsning", og det begynder i denne dybe krise med at "genåbne hans sag", og derfra fremlægge hans politik.

Pga. af deres finanssystemers desperate tilstand drives finanseliten, centreret i City of London, til en stadig mere anspændt "førkrigs"-konfrontation med Kina – og også Rusland. LaRouchePAC og Schiller Instituttet forsøger at befri Præsident Donald Trump fra denne konfrontation i tide til et

topmøde for samarbejde blandt FN's sikkerhedsråds fem permanente medlemmer, som sandsynligvis vil finde sted i begyndelsen af september. For blot et par dage siden pegede en prominent økonom, den nylige chef for Indiens Centralbank, underforstået på den første opgave for et sådant topmøde. USA og Kina er i en enestående position, og må, ifølge Raguram Rajan, "tage ansvaret og sammen forsyne de underudviklede nationer med ressourcerne til at bekæmpe pandemien". Denne mission – et nyt verdensomspændende sundhedssystem mod pandemien – har, siden februar, været spydspidsen af Helga Zepp-LaRouches initiativ for disse topmøder.

Målet med denne proces er et Nyt Bretton Woods, internationalt kreditsystem, for at realisere Præsident Franklin Roosevelts udviklingsperspektiv i forbindelse med organiseringen af den oprindelige Bretton Woods-konference. Siden de sene 1980'ere gjorde Lyndon LaRouche, på trods af uretfærdige retsforfølgelser, denne mission for et Nyt Bretton Woods til sin egen. Hvis den seneste uges gennembrud mod det britiske imperium og Wall Street udbredes og opfølges fuldstændigt, kan vi virkelig gøre denne mission.

**POLITISK ORIENTERING den 5.
august 2020:
COVID-19 på vej ud af kontrol**

og det samme er tilfældet med den internationale økonomi og strategi

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Schiller Institutet · COVID-19 på vej ud af kontrol og det samme er tilfældet med den internationale økonomi og strategi

Sprækker i dæmningen: Stop kuppet, rens LaRouches navn

Den 2. august (EIRNS) – Sprækkerne breder sig i inddæmningen omkring sandheden, der kommer frem vedrørende den russiske løgn, og hele statskuppet mod præsident Trump; et kup der har været afhængig af denne løgn; og om den relaterede, tidligere sag om den uberettigede fængsling og fortsatte bagvaskelse af Lyndon LaRouche. Denne dæmning må nu sprænges helt, hvis vi skal have held med at bryde en vej ud af de nuværende systemiske sammenbrudskriser, som planeten står overfor. Den raserende globale pandemi, den økonomiske nedsmeltning, den voksende fare for atomkrig... alle kræver de presserende handling.

Begivenheden hos LaRouchePAC den 1. august med Roger Stone og Bill Binney sammen med LaRouchePAC's Barbara Boyd og Harley Schlanger bidrager allerede markant til at nå dette resultat. Fra søndag formiddag havde den historiske begivenhed over

6.000 visninger på YouTube, og *Newsweek* og *Washington Times* måtte dække Stones optræden, herunder – for *Newsweeks* vedkommende – hans eksplosive kommentarer om hvordan LaRouche blev fængslet af Bush-apparatet, samt at han havde arbejdet tæt sammen med Ronald Reagans præsidentskab. Mandag vil der blive bragt yderligere bemærkninger fra Stone i et eksklusivt interview med Harley Schlanger.

Den særlige nødvendighed af at give oprejsning til Lyndon LaRouche og hans ideer blev understreget i begyndelsen af arrangementet den 1. august, hvor uddrag af en international webcast med LaRouche selv fra den 8. september 2009 blev afspillet for publikum; en webcast hvor han viste "det fremsyn, som gjorde LaRouche farlig" for det britiske imperium, der beordrede hans uretmæssige fængsling. LaRouche beskæftigede sig med betydningen af at menneskeheden begiver sig ud på en mission til Månen og Mars:

"Og det vil forandre karakteren af menneskets opfattelse af sig selv. Mennesket vil ikke længere tænke på sig selv som en jordbunden landstryger. (Ikke landkrabbe, men landstryger.) Mennesket vil opfatte sig selv som en del af solsystemet. Se, det betyder en ændring i menneskets forhold til andre mennesker. Man har et menneske på Mars, som arbejder deroppe, og et menneske på Jorden. Det tager en weekend at rejse derop og tilbage igen. Det vil forandre omstændighederne for menneskelivet. Nu vil alle de teknologier, der bruges til at gøre dette, afspejles i teknologiske revolutioner tilbage på Jorden, herunder dyrkning af føde, fødevarer. Jeg mener – at dyrke grøntsager på Mars: Dette er en virkelig ændring i landbruget. Det udvider ens opfattelse af, hvad landbrug indebærer...

"De [de unge generationer] bliver modtagere og formidlere af denne teknologiske fremgang, og hvad der måtte følge efter. Og så må vi tænke to eller tre generationer forud. Jeg mener, tænker I ikke på jeres børnebørn? Tænker I ikke endog på jeres oldebørn, hvis I er heldige? Er det ikke ens mission i livet?

Er det ikke ens fornemmelse for kontinuitet i tilværelsen? Så, hvad er det? En generation, 25 år. Tre generationer, 75 år. Fire generationer, 100 år. Hvad skal I gøre i de næste 100 år, folkens?

"Hvis I tænker på fremtiden, hvis I interesserer jer for jeres børn og børnebørn, der kommer efter jer; hvis I tænker på menneskehedens fremtid og placerer jeres identitet i det I gør for dem, for at muliggøre deres liv, hvad tænker I så over? I tænker over, hvor vi skal være om 75, 100 år fra nu af, og tænker på hvor nøjagtigt vi kan forudsige, hvor vi er til den tid. Hvad er vores muligheder? Hvor er vi på vej hen? Hvad skal vi gøre? Halløjssa, hvad skal I gøre, når I når pensionsalderen i en alder af 75, 78 eller 85 år med forbedret sundhedsvæsen? Hvad skal I stille op med jer selv? Hvad er jeres fremtid? Hvilken slags verden vælger I? Hvilken slags solsystem vælger I at bo i?

"Og det er sådan det gøres. Man gør det ikke ved at komme med en liste over dette eller en liste over hint. Hvad er ens prioriteter? Man går ud med en mission, en mission for menneskeheden. Dette handler ikke om job. Det handler ikke om indkomst. Dette handler om menneskeheden, forskellen mellem mennesket og dyrene. Hvad skal man som menneske gøre, som bekræfter, at man er et menneske, og ikke skamfuld over resultatet set med dine børnebørns øjne? Hvad skal man udrette med sit liv? Vi opnåede noget, vi kom så langt. Hvor langt vil I tage os? Hvor langt videre bringer I den menneskelige race?

"Og det er hvad der får det til at fungere. Det er motivation. Hvordan I vælger at tilbringe jeres liv. Ikke blot få tiden til at gå, men at bruge det, anvende det. Til hvilket formål? Til hvilket endemål? Hvad vil man opdrage børn til, til hvilket endemål? For menneskehedens skyld! Hvorfor skal I huskes af mennesker om to generationer fra nu? Hvorfor skal I respekteres, en generation fra nu af? Hvad skal I gøre for at optjene denne respekt? Jeres identitet som mennesker.

"Og hvis I følger den tankegang og bruger spørgsmålet om rummet, rumforskningen, som en parameter, et paradigme fra vores nylige erfaringsgrundlag, der viser forskellen, så siger I: Vi taler ikke om industripolitik som sådan. Vi taler ikke om landbrugspolitik. Vi taler om menneskelig politik. Vi taler om den menneskelige arts udvikling og fremskridt til et bedre liv for kommende generationer. Og det kræver videnskabelige og teknologiske fremskridt, såvel som de kulturelle fremskridt, der fremmer kreativiteten i det individuelle menneskesind. Det er vores mission".